

28. juni 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 9. juli 2019

- 1) Præsentation af finsk formandskabsprogram
KOM-nummer foreligger ikke 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet, Erhvervsministeriet og Skatteministeriet
- 2) Europæisk semester: Landespecifikke anbefalinger mv. for 2019
KOM(2019)500-528 17
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
KOM(2019)529, 530, 531 og 532 26
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Indtægtssiden af EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027
KOM-nummer foreligger ikke 34
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Styrkelse af ØMU: Opfølgning på eurotopmøde i 21. juni 2019
KOM-nummer foreligger ikke 41
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Rameværk for europæiske udbydere af crowdfunding
KOM(2018)113 51
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Præsentation af finsk formandskabsprogram

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Finland varetager EU-formandskabet i 2. halvår af 2019. Det finske formandskab ventes på ECOFIN 9. juli 2019 at præsentere sit arbejdsprogram. Fra dansk side venter man generelt at kunne tilslutte sig en generel støtte til formandskabets prioriteter i ECOFIN. Den danske holdning til de enkelte sager fastlægges som vanligt i den hjemlige EU-beslutningsprocedure.

2. Baggrund, formål og indhold

Finland har EU-formandskabet i 2. halvår af 2019. Det finske formandskab ventes på ECOFIN 9. juli 2019 at præsentere sit arbejdsprogram og prioriteter. Finland ventes i forlængelse af de foregående ECOFIN-formandskaber at prioritere en række igangværende finansielle og økonomiske sager samt skatte- og afgiftssager. Der henvises til *bilag 1* for en oversigt over de væsentligste igangværende lovgivningssager i ECOFIN.

På det økonomisk-politiske område ventes formandskabet bl.a. prioritere det fortsatte arbejde med udviklingen af *Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU)* med udgangspunkt i resultatet fra eurotopmødet i udvidet format 21. juli 2019, jf. særskilt dagsordenspunkt. Finansministrene (den udvidede eurogruppe) ventes at arbejde videre med styrkelsen af bankunionen og at færdiggøre reformen af eurolandenes lånefond (ESM), som bl.a. etablerer en fælles offentlig bagstopper for bankunionens fælles afviklingsfond, SRF. Derudover ventes fortsatte drøftelser om indretning af et budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC) inden for rammerne af EU's budget og flerårige finansielle ramme i forlængelse af den rammeaftale, der blev indgået i udvidet eurogruppe 14. juni 2019.

Formandskabet ventes også at prioritere opstarten af det *europæiske semester* for 2020 på baggrund af Kommissionens årlige vækstundersøgelse og analyser af makroøkonomiske ubalancer samt anbefalinger til euroområdet som helhed, som ventes offentliggjort i slutningen af 2019. Der ventes også løbende opfølgning på implementeringen af *Stabilitets- og Vækstpagten*, herunder efterlevelse af eksisterende henstillinger om reduktion af de faktiske offentlige underskud samt om tilpasning mod landenes mellemfristede mål for den strukturelle saldo m.v. Dette kan indebære ophævelse eller tildeling af forskellige typer henstillinger.

ECOFIN ventes også under finsk formandskab at drøfte *klimafinansiering*, herunder mhp. at forberede EU's position og prioriteter vedrørende klimafinansiering forud for klimakonferencen COP25, som afholdes 2.-13. december 2019 i Santiago, Chile.

Det finansielle område

På det finansielle område forventes en hovedprioritet at være arbejdet med stærkelse af bankunionen. Man vil således fortsætte arbejdet med *risikoreduktionstiltag*, dvs. tiltag til at reducere risici for kriser i den finansielle sektor, herunder forslagene i *handlingsplanen om nedbringelse af misligholdte lån (NPL)*. Man vil tilsvarende fortsætte arbejdet med *risikodelingstiltag*, herunder den *fælles indskyderforsikringsordning* i bankunionen (EDIS).

Det finske formandskab ventes også at fortsætte arbejdet med kapitalmarkedsunionen, herunder de få endnu ikke afsluttede lovgivningssager, bl.a. et lovforslag vedr. *crowdfunding*.

Derudover vil formandskabet arbejde for at fremme forslaget vedr. etablering af et rammeværk til at bestemme bæredygtigheden i økonomiske aktiviteter (en *bæredygtighedstaksonomi*) offentliggjort i maj 2018. Formålet er at understøtte den finansielle sektors bidrag til at mobilisere private investeringer til den grønne omstilling.

Endelig ventes formandskabet også at prioritere bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering. Rådet ventes blandt andet at følge op på implementeringen af den handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask mv., som Rådet vedtog i december 2018, og at drøfte en post-mortem analyse af de seneste hvidvask-sager i EU, samt evt. at indlede behandlingen af det ventede lovforslag fra Kommissionen om en langsigtet styrkelse af rammerne for bekæmpelse af hvidvask mv. i EU.

Skatteområdet

På selskabsskatteområdet ventes formandskabet at prioritere EU-drøftelser af det igangværende arbejde i OECD med at finde en langsigtet løsning på udfordringer forbundet med beskatning af den digitale økonomi. Herudover ventes formandskabet at fortsætte drøftelserne af forslaget fra 2016 om *en fælles selskabsskattebase (CCTB)*.

ECOFIN vil muligvis også have drøftelser af spørgsmålet om en *finansiel transaktionskat*, afhængig af udviklingen i det forstærkede samarbejde.

På momsområdet ventes formandskabet at prioritere forslaget om det såkaldt *endelige moms-system*, forslag om indsamling, lagring og udveksling af *betalingsoplysninger* med henblik på bekæmpelse af momssvig i forbindelse med grænseoverskridende e-handel samt forslag til *forenklinger af moms-systemet* for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Der ventes også under finsk formandskab arbejdet videre med løbende revidering og ajourføring af sortlisten, inkl. udviklingen af et nyt kriterium om informationsudveksling om reelle ejere og mulige defensive foranstaltninger mod lande på listen.

I forlængelse af Kommissionens rapport om energibeskatning, som forventes at udkomme i juli 2019, er det tillige muligt, at det finske formandskab ønsker en drøftelse af, hvorledes energibeskatningen kan anvendes til bekæmpelse af klimaforandringer.

Øvrige sager

På budgetområdet ventes formandskabet at prioritere en række EU-budgetsager. Der ventes bl.a. drøftelser om EU's 2020-budget samt en præsentation af Revisionsrettens årsrapport om implementering af EU-budgettet i 2018. Der ventes endvidere drøftelser af EU's flerårige finansielle ramme, herunder særligt indtægtsiden.

ECOFIN vil også skulle forberede fælles EU-holdninger til IMF- og G20-møder ifm. IMF's årsmøde 18.-20. oktober 2019.

3. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ingen formel rolle ift. præsentation af programmet.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

6. Økonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsordener i 2. halvår 2019 vil imidlertid kunne have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

7. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landenes nærmere holdning til formandskabets arbejdsprogram kendes endnu ikke, men der ventes generel støtte til det finske formandskabs arbejdsprogram og prioriteter for ECOFIN i 2. halvår 2019.

9. Generel dansk holdning

Fra dansk side ventes man at kunne tilslutte sig en generel støtte det finske formandskabs arbejdsprogram og prioriteter i ECOFIN. Derudover vil den danske holdning til de enkelte sager fastlægges i den hjemlige EU-beslutningsprocedure.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: Oversigt over væsentligste igangværende ECOFIN-lovgivnings-sager

Økonomisk-politiske lovgivnings-sager

Sag/initiativ	Forløb/status
Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU (styrkelse af ØMU'en)	<p>Det Europæiske Råd (DER) og EU's finansministre (den udvidede eurogruppe) har i de senere år løbende haft drøftelser af yderligere styrkelser af ØMU'en. Aktuelt vedrører drøftelserne særligt bankunionen, videreudvikling af eurolandenes krisefond, ESM og en form for eurozonebudget.</p> <p>Udvidet eurogruppe 14. juni 2019 blev bl.a. enige om en rammeaftale om de overordnede elementer i det nye budgetinstrument for eurolandene (BICC), i forlængelse af beslutningen herom på et topmøde 14. december 2018, jf. særskilt dagsordenspunkt.</p> <p>Drøftelserne om BICC ventes at fortsætte i 2. halvår 2019 (primært i regi af den udvidede eurogruppe). BICC ventes baseret på en revideret version af Kommissionens tidligere fremsatte forslag om et Europæisk Reformstøtteprogram (ERSP), jf. nedenfor. Der foreligger endnu ikke et konkret revideret lovgivningsforslag. Der er også lagt op til yderligere drøftelser om bankunionen og ESM som led i ØMU-arbejdet.</p>
Europæisk Reformstøtteprogram (ERSP)	<p>Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP).</p> <p>Forslaget skal ses i sammenhæng med de igangværende drøftelser af videreudviklingen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og Kommissionens forslag fra maj 2018 til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.</p> <p>Med forslaget lægger Kommissionen op til at oprette tre instrumenter mhp. fremme af reformer i EU-landene:</p> <ol style="list-style-type: none">I. Et reformleveringsinstrument ('Reform Delivery Tool', RDT) for alle EU-lande.II. Et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.

	<p>III. En konvergensfacilitet med målrettet støtte til reformgennemførelse i EU-lande udenfor euroområdet ('Convergence Facility' CF), som har gjort tiltag mhp. at indføre euroen som valuta.</p> <p>Det vil kun være EU-lande, der anmoder om assistance, der vil modtage støtte fra programmet. Støtten er således efterspørgselsdrevet og baseret på frivillighed.</p> <p>Reformstøtteprogrammet vil træde i kraft fra 2021 og foreslås finansieret over EU-budgettet. Den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af reformstøtteprogrammet er for perioden fra 2021 til 2027 på 25 mia. EUR (22 mia. EUR til RDT, 840 mio. EUR til TS og 2 mia. EUR til CF).</p> <p>ERSP forslaget er blevet koblet sammen med drøftelserne om et nyt budgetinstrument for eurolandene (BICC) i kontekst af drøftelserne om ØMU'ens videreudvikling, jf. ovenfor. Det ventes på den baggrund, at Kommissionen vil fremlægge et revideret ERSP-forslag, men timingen er ukendt. Det er muligt, at der vil blive påbegyndt indledende forhandlinger af forslaget under finsk formandskab.</p>
<p>Evaluerings- og styrkelser af Stabilitets- og Vækstpagten</p>	<p>Kommissionen ventes i 2. halvår at fremlægge en evaluering af de styrkelser af de finanspolitiske regler under Stabilitets- og Vækstpagten, der blev vedtaget i forlængelse af krisen (six-pack fra 2011 og two-pack fra 2013). Det blev her aftalt, at reglernes virkning skal evalueres hvert 5. år.</p> <p>Den store reform af reglerne i 2011 ("six-pack") havde bl.a. til formål at øge fokus på at skabe råderum i gode tider via bedre fremskridt hen imod de mellemfristede mål for struktursaldoen, særligt i gode tider, og fokus på nedbringelse af gæld. Reformen omfattede også et direktiv om budgetmæssige rammer, som bl.a. fastslår, at landene skal fastlægge nationale mellemfristede finanspolitiske rammer og finanspolitiske regler, og som også indeholder retningslinjer for realistiske prognoser, uafhængig overvågning af finanspolitikken m.v.</p> <p>Two-pack fra 2013 gælder kun for eurolandene og betyder bl.a., at eurolandene skal indsende budgetplaner for det kommende år (dvs. en slags foreløbig plan for saldo</p>

	<p>m.v. i forbindelse med det kommende års finanslov), som muliggør tidligere opdagelse og korrektion af regeloverskridelser.</p> <p>Det er muligt, at evalueringen af reglerne kan blive behandlet på ECOFIN. Evt. ændringer vil skulle udmøntes i konkrete lovgivningsforslag.</p>
--	--

Finansielle lovgivningssager

Sag/initiativ	Forløb/status
Forslag vedr. misligholdte lån (NPL – Non Performing Loans)	<p>Kommissionen præsenterede 14. marts 2018 en pakke af forslag om misligholdte lån (NPL) møntet på at håndtere NPL i kreditinstitutter i EU.</p> <p>Pakken indeholdt en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag samt bl.a. ét lovgivningsforslag, som er et todelt forslag til direktiv om hhv. udvikling af markeder for misligholdte lån (NPL) og etablering af et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhed vedr. lån. Der blev opnået en delvis generel indstilling i Rådet på den første del af forslaget, om udvikling af markeder for misligholdte lån, i 1. halvår 2019. Det finske formandskab ventes at forsætte arbejdet mhp. at søge at opnå enighed om i Rådet om det samlede direktivforslag.</p>
Fælles indskyderforsikringsordning i bankunionen (EDIS)	<p>Kommissionen fremsatte 24. november 2015 forslag om en fælles indskyderforsikringsordning (European Deposit Insurance Scheme – EDIS) og -fond for landene i bankunionen. EDIS skal omfatte de lande, som deltager i bankunionen, herunder eventuelle deltagende ikke-eurolande, og skal bidrage til at reducere det negative samspil mellem banker og stater, som sås under krisen, hvor skrøbelige banksystemer og svage offentlige finanser påvirkede hinanden negativt.</p> <p>Arbejdet med EDIS indgår i det overordnede arbejde med styrkelse af ØMU'en. På udvidet eurogruppemøde (hvor finansministre fra EU27 deltager) 3.-4. december 2018 blev det besluttet at nedsætte en højniveaugruppe, som i 1. halvår af 2019 har drøftet, hvordan der kan gøres fremskridt med EDIS sammen med andre tiltag til at reducere risikoen for nye finansielle kriser. Der sigtes mod en køreplan for at kunne indlede politiske drøftelser om EDIS. Arbejdsgruppen af rapporterede foreløbigt i juni</p>

	<p>2019 og vil fortsætte sit arbejde og rapportere igen i december 2019.</p> <p>EDIS drøftes derudover aktuelt på teknisk niveau. Endnu udestår drøftelse og enighed om alle væsentlige emner af EDIS-forslaget.</p> <p>Kommissionen fremlagde 11. oktober 2017 en meddelelse om styrkelse af bankunionen. Meddelelsen indeholder bud bl.a. på mulige kompromiser om EDIS, herunder en gradvis etablering af EDIS, hvor delingen af indskydergarantirisici kan øges gradvist, såfremt nogle betingelser er opfyldte.</p> <p>Det finske formandskab ventes at forsøge at opnå yderligere tekniske fremskridt i sagen.</p>
Basel IV	<p>Basel-komitéen har 7. december 2017 offentliggjort sine nye standarder for kreditinstitutters kapitalkrav (omtalt som Basel IV-standarder).</p> <p>Basel-komitéens standarder indeholder bl.a. et kapitalgulv, der skal sikre et minimum af kapital i institutter, som benytter interne modeller til at opgøre deres kapitalkrav. Kapitalgulvet kan i et vist omfang svække kapitalkravenes risikofølsomhed. Risikofølsomhed betyder, at kapitalkravene er højere for eksponeringer med større risiko for tab og omvendt. Det kan samtidig betyde et væsentligt højere kapitalkrav for de danske penge- og realkreditinstitutter. Beregninger fra februar 2018 fra en ekspertgruppe nedsat af den daværende regering viser, at de nye standarder fra Basel-komitéen vil forhøje kapitalkravene i de danske institutter med ca. en tredjedel i forhold til de gældende kapitalkrav vedtaget med CRR/CRD IV i 2013, når fuldt indfasede.</p> <p>Kommissionen skal nu tage stilling til, hvordan og hvornår standarderne skal foreslås gennemført i EU-lovgivningen. Forslagene fra Kommissionen vil vedrøre og omfatte alle EU-lande og vil skulle forhandles og besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet i den normale lovgivningsprocedure. Det er uvist, hvornår forslag fra Kommissionen vil blive fremsat og drøftet på ECOFIN. Kommissionen ventes dog ikke at fremsætte forslag i 2. halvår 2019.</p>

<p>Genopretning og afvikling af centrale modparter (CCP'er)</p>	<p>Kommissionen fremsatte 28. november 2016 forslag til forordning om genopretning og afvikling af centrale modparter (CCP'er).</p> <p>En CCP er en enhed, som stiller sig mellem køber og sælger i en værdipapirhandel. Formålet med CCP'er er at overtage risikoen fra markedsdeltagerne i tilfælde af, at den ene part går konkurs inden handlen er afviklet. Det er særligt vigtigt ved handel med såkaldte derivater (optioner, futures mv.), hvor forpligtelserne mellem køber og sælger består over en længere periode.</p> <p>CCP'er er reguleret på europæisk plan gennem forordningen om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR). Der findes dog endnu ikke EU-regler for genopretning og afvikling af CCP'er, således som der gør for kreditinstitutter i kraft af BRRD.</p> <p>Forslaget indebærer bl.a., at CCP'erne skal udarbejde genopretningsplaner, tilsynsmyndighederne skal udarbejde afviklingsplaner, at tilsynsmyndighederne får særlige beføjelser til at intervenere i CCP'ers aktiviteter, hvis deres levedygtighed er i fare, samt at en CCP kan blive afviklet, hvis den er nødlidende eller forventes at blive det.</p> <p>Det finske formandskab vil forsøge at opnå enighed i Rådet om forslaget i december 2019.</p>
<p>Forslag vedr. bæredygtig finansiering</p>	<p>Kommissionen præsenterede 24. maj 2018 en række forslag mhp. at fremme bæredygtig og grøn finansiering ("sustainable finance"). Det skal bl.a. sikre, at den finansielle sektor bidrager til at kanalisere investeringer i den grønne omstilling, og at det finansielle system er robust over for klimarelaterede risici.</p> <p>Forslagene omhandler 1) inkorporeringen af særligt miljøhensyn i kapitalforvalteres investeringsmandater, 2) et klassifikationssystem (taksonomi) for graden af bæredygtighed i specifikke økonomiske aktiviteter, 3) etablering af finansielle benchmarks for CO2-aftryk i de underliggende aktiver i en investering.</p> <p>Der blev i 1. halvår 2019 opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet på de to forslag om hhv. kapital-</p>

	<p>forvalteres investeringsmandater (1) og benchmarkindeks (3). Det finske formandskab ventes at fortsætte drøftelser i Rådet af forslaget vedr. klassifikationssystem (2) mhp. enighed.</p>
Crowdfunding	<p>Kommissionen præsenterede 8. marts 2018 et forslag til forordning om crowdfunding i forbindelse med en handlingsplan for finansiell teknologi (fintech) i EU. Crowdfunding kendetegnes generelt ved, at mange investorer finansierer et projekt gennem små investeringer eller lån.</p> <p>Formålet med forslaget er at udbrede mulighederne for crowdfunding som alternativ finansieringskilde, hvilket kan skabe øget adgang til kapital for innovative virksomheder, iværksættere og små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Forslaget skal hjælpe til at udbrede mulighederne for crowdfunding som alternativ finansieringskilde, hvilket kan skabe øget adgang til kapital for innovative virksomheder, iværksættere og små og mellemstore virksomheder (SMV'er).</p> <p>Rådets kompromis søger at realisere formålet gennem en EU-harmoniseret obligatorisk tilladelse, der giver ret til at udbyde crowdfundingtjenester nationalt og på tværs af EU's grænser.</p> <p>Rådets formandskab fik 26. juni 2019 mandat til at indlede trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet om forslaget.</p>
Motorforsikringsdirektivet	<p>Kommissionen fremsatte 24. maj 2018 forslag om ændring af direktiv om ansvarsforsikring og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (motorforsikringsdirektivet). Formålet med forslaget er at forbedre beskyttelsen af ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer og fremme forsikringstagernes rettigheder i forbindelse med tegning af motorkøretøjsforsikringer. Herudover skal forslaget styrke bekæmpelsen af kørsel med uforsikrede motorkøretøjer.</p> <p>Det finske formandskab forventes at forsøge at opnå enighed i Rådet om forslaget.</p>

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ	Forløb/status
Omsætningskat på visse digitale tjenester	<p>Kommissionen fremsatte 21. marts 2018 forslag om et fælles system for en midlertidig omsætningskat på visse digitale tjenester (Digital Service Tax – DST). Forslaget vil indebære en særskat på 3 pct. af omsætningen fra visse digitale ydelser som salg af målrettet reklameplads på internettet, salg fra visse flersidede platforme (online markedspladser) og salg af brugergenereret data. Skatten pålægges koncerner, der både har en global omsætning på over 750 mio. euro og en omsætning på visse digitale ydelser i EU på over 50 mio. euro, uanset deres hjemsted. Direktivet er tænkt som en kortsigtet, midlertidig løsning på udfordringer forbundet med beskatning af den digitale økonomi. Kommissionen har samtidig fremsat forslag om et digitalt fast driftssted, som er tænkt som en langsigtet, permanent løsning.</p> <p>Der er generelt enighed blandt EU-landene om, at der er udfordringer forbundet med beskatning af den digitale økonomi, men der er ikke enighed om, hvordan disse bedst håndteres.</p> <p>På ECOFIN 4. december 2018 fremlagde Tyskland og Frankrig en fælles erklæring om en indskrænket digital omsætningskat, som alene omfatter internetreklamer (Digital Advertising Tax – DAT). På ECOFIN 12. marts 2019 var der ikke enighed om en sådan tilgang, og fokus blev rettet på arbejdet med at finde globale løsninger i OECD-regi.</p> <p>Kommissionen har ikke trukket forslaget om en DST tilbage, men videre behandling af dette samt forslaget om en DAT afventer indtil videre globale løsninger.</p>
Digitalt fast driftssted	<p>Kommissionen fremsatte 21. marts 2018 forslag om en langsigtet, permanent løsning til beskatning af den digitale økonomi (sammen med forslaget om en omsætningskat på digitale tjenester).</p> <p>Forslaget indebærer indførelse af et såkaldt digitalt fast driftssted, som indebærer, at et selskab, uagtet om det er fysisk til stede eller ej, kan beskattes, når selskabet efter</p>

	<p>nærmere kriterier anses for at have væsentlig digital tilstedeværelse i et land.</p> <p>Forslaget har indtil videre kun være genstand for en indledende drøftelse på teknisk niveau. Forhandlingerne blev i første omgang sat i bero for at afvente afklaring om skatten på digitale tjenester (DST). Det finske formandskab ventes ikke at arbejde aktivt for at fremme forslaget.</p>
<p>Fælles (konsolideret) selskabsskattebase (CC(C)TB)</p>	<p>Kommissionen fremsatte 25. oktober 2016 to forslag om hhv. en fælles selskabsskattebase (Common Corporate Tax Base (CCTB)) og en fælles konsolideret skattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).</p> <p>En fælles selskabsskattebase (CCTB) vil medføre, at de omfattede virksomheder skal opgøre deres skattepligtige indkomst på samme måde i alle EU-lande. Koncerner vil fortsat skulle opgøre sine skattepligtige indkomster separat i hvert enkelt land, som den har aktiviteter i, men nu efter samme metode. Reglerne er obligatoriske for koncerner med en samlet årlig omsætning på over 750 mio. euro (ca. 5,6 mia. kr.), og frivillige for øvrige koncerner.</p> <p>Konsolidering (CCCTB) betyder, at en virksomhed eller koncern med aktivitet i flere lande kun vil skulle opgøre én samlet indkomst for hele virksomheden eller koncernen, og ikke længere en indkomst for de forskellige enheder i hvert enkelt land.</p> <p>CCTB indeholder endvidere en fordelingsnøgle til fordeling af den samlede ("konsoliderede") skattepligtige indkomst på de enkelte EU-lande, hvor koncernen har aktiviteter og selskaber. Fordelingsnøglen vil afhænge af koncernens fordeling af hhv. aktiver, ansatte og omsætning. Hvert EU-land kan så opkræve selskabsskat efter sin selskabsskattesats for den andel af den skattepligtige indkomst, der efter fordelingsnøglen skal beskattes i det pågældende land.</p> <p>ECOFIN havde en overordnet drøftelse af forslagene i maj 2017. CCTB-forslaget er sidenhen blevet behandlet på teknisk niveau. Forhandlingerne bærer præg af, at der fortsat er uenighed mellem landene, både om direktivets overordnede formål og hensigt, men også om de mange teknikaliteter i et selskabsskattesystem, hvor de individu-</p>

	<p>elle landes nationale regler og præferencer er meget forskellige. CCTB forslaget forventes behandlet under det finske formandskab.</p>
<p>Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT)</p>	<p>Kommissionen fremsatte 14. februar 2013 forslag til forstærket samarbejde om beskatning af finansielle transaktioner (FTT). Forslaget skal indføre en harmoniseret FTT blandt de 10 EU-lande, der deltager i det forstærkede samarbejde (Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Øst-rig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien og Slovakiet). De ikke-deltagende lande, herunder Danmark, deltager ikke i drøftelser om FTT sammen med de deltagende lande, men bliver orienteret om udviklingen på ECOFIN.</p> <p>På ECOFIN 14. juni 2019 orienterede kredsen af FTT-lande om status for arbejdet med en FTT. Der er fortsat ikke enighed i gruppen om en FTT. Landene i det forstærkede samarbejde arbejder videre med en FTT-model, hvor salget af visse virksomheders aktier beskattes (men ikke obligationer eller derivater) og hvor hele eller dele af proventet eventuelt kan indgå i EU-budgettet eller i et budget for eurolandene.</p>
<p>Forslag om indførelse af det endelige momssystem, herunder forslag om godkendte afgiftspligtige personer</p>	<p>Kommissionen fremsatte 4. oktober 2017 og 25. maj 2018 forslag, der samlet set skal indføre det såkaldte 'endelige momssystem' for grænseoverskridende handel mellem virksomheder i EU. Hensigten er at øge anvendelsen af forbrugslandsbeskatning, at bekæmpe moms-svig, herunder særligt karruselsvig og at forenkle moms-efterlevelsen for virksomhederne.</p> <p>Kommissionen foreslår, at det endelige momssystem baseres på det generelt gældende princip om beskatning i forbrugslandet, og at leverandøren er betalingspligtig for momsen. Det er især ved grænseoverskridende leverancer mellem virksomheder, at det nuværende momssystem afviger fra disse generelle principper. Det skal være muligt at foretage momsbetalingen gennem One-Stop-Shop-systemet, så virksomheder undgår at skulle momsregistreres i alle de EU-lande, hvortil de eksporterer deres varer. Kommissionen foreslår i øvrigt en overgangsperiode med et parallelt system, hvor erhververen, hvis denne certificeres som <i>godkendt afgiftspligtig person</i> – dvs. anses</p>

	<p>som særligt pålidelig skattebetaler, er betalingspligtig for momsen.</p> <p>Forslagene forventes viderebehandlet under det finske formandskab.</p>
Forslag om særordningen for små virksomheder	<p>Kommissionen fremsatte 18. januar 2018 et forslag, der reducerer momsforpligtelser og efterlevelseseomkostninger for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).</p> <p>Forslaget består af fire elementer: i) fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfratagelsestærskler, ii) indførelse af momsfratagelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland, iii) indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider momsfratagelsesgrænsen, og iv) forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder.</p> <p>Forslaget er behandlet på teknisk niveau og forventes viderebehandlet under det finske formandskab.</p>
Forslag om reform af systemet for momssatser	<p>Kommissionen fremsatte 18. januar 2018 forslag om ændring af systemet for momssatser. Med forslaget vendes princippet for anvendelse af de reducerede satser om. I dag har EU-landene mulighed for at anvende reducerede momssatser på varer og ydelser, som fremgår af en positiv opstilling af varer og ydelser, hvor det er tilladt at anvende reducerede satser. Reglerne ændres således, at EU-landene får mulighed for at anvende reducerede momssatser på samtlige varer og ydelser bortset fra de, som fremgår af en negativ opstilling af varer og ydelser, hvor det er ikke er tilladt at anvende reducerede satser, og hvor landets normalsats således skal anvendes, medmindre varen eller ydelser er fritaget for moms. Dette medfører, at alle EU-lande som udgangspunkt kan fastholde deres nuværende anvendelse af reducerede satser, men samtidig kan udvide anvendelsen af reducerede satser til andre varer og ydelser.</p> <p>Forslaget er ikke blevet prioriteret af Rådets skiftende formandskaber, og det er uvist om det finske formandskab vil prioritere forhandlinger om forslaget.</p>

<p>Forslag om opfølgning på e-handelspakken</p>	<p>Kommissionen fremsatte 11. december 2018 to forslag, som opfølgning på e-handelspakken, der er vedtaget og skal træde i kraft 1. januar 2021.</p> <p>Forslagene har til formål at fastsætte de detaljerede gennemførelsesbestemmelser i momsforordningen, der skal understøtte de nye bestemmelser om e-handel i momsdirektivet, samt foretage enkelte rettelser i direktivet.</p> <p>Forslagene forventes endeligt vedtaget under det finske formandskab efter, at Europa-Parlamentet har afgivet deres udtalelse af forslaget.</p>
<p>Forslag om udveksling af betalingsoplysninger til bekæmpelse af momssvig</p>	<p>Kommissionens fremsatte 11. december 2018 hhv. et direktivforslag og et forordningsforslag, som har til formål at bekæmpe momssvig forbundet med e-handel.</p> <p>Direktivforslaget indebærer, at betalingstjenesteudbydere (dvs. tredjeparter, fx NETS, som på vegne af en betalingsmodtager faciliterer betaling fra en betaler) pålægges at føre et tilstrækkeligt detaljeret register over visse betalingsoplysninger. Forordningsforslaget indebærer, at EU-landene pålægges at indsamle og lagre indholdet af disse registre og udveksle betalingsoplysningerne med de øvrige EU-lande via et nyt, centralt elektronisk system (CESOP). CESOP vil på baggrund af betalingsoplysninger være i stand til at udarbejde risikovurderinger, som de nationale skattemyndigheder kan anvende med henblik på at identificere og bekæmpe moms-svig.</p> <p>Forslaget er behandlet på teknisk niveau og forventes viderebehandlet under det finske formandskab.</p>
<p>Revision af strukturdirektivet for alkohol</p>	<p>Kommissionen fremsatte 25. maj 2018 forslag om en revision af direktivet for punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.</p> <p>Kommissionens forslag indeholder bl.a. følgende elementer i) nedsatte afgiftssatser for små ciderproducenter, ii) hævet tærskel for anvendelse af nedsatte afgiftssatser på øl, iii) præcisering af og kontrol med anvendelse af afgiftsfritagelse for denatureret alkohol og iv) ensartede attester til små uafhængige bryggerier og ciderproducenter.</p>

	<p>Forslaget er blevet drøftet af ECOFIN 12. marts 2019 og 17. maj 2019, hvor det ikke har været muligt at opnå enighed. Forslaget forventes behandlet igen under det finske formandskab.</p>
<p>Forslag om omarbejdning af cirkulationsdirektivet</p>	<p>Kommissionen fremsatte 1. juni 2018 forslag om en punktafgiftspakke bestående af tre forslag – et direktiv, en forordning og en afgørelse. Pakken skal forbedre overvågningen af punktafgiftspligtige varers bevægelse inden for EU, mindske de administrative byrder for erhvervsdrivende og styrke bekæmpelsen af svig.</p> <p>Pakken er blevet drøftet af ECOFIN 12. marts 2019 og 17. maj 2019, hvor det ikke har været muligt at opnå enighed. Forslaget forventes behandlet igen under det finske formandskab.</p>
<p>Forslag om fritagelse for moms og punktafgift for aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik</p>	<p>Kommissionen fremsatte 24. april 2019 forslag om at indføre en fritagelse for moms og punktafgift for aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Fritagelserne skal have et begrænset omfang, ligesom de gældende fritagelser for NATO's forsvarsindsats. Det er således kun udgifter, der er afholdt i forbindelse med opgaver, der er direkte knyttet til en forsvarsindsats, som vil kunne fritages.</p> <p>Formålet med forslaget er at tilpasse moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammerne af EU og NATO i det omfang, det er muligt, med henblik på at forbedre den europæiske kapacitet inden for forsvar og krisestyring og for at styrke Unionens sikkerhed og forsvar.</p> <p>Forslaget forventes behandlet under det finske formandskab, men forventes ikke at være blandt de højst prioriterede sager.</p>

Dagsordenspunkt 2: Europæisk semester: Landespecifikke anbefalinger mv. for 2019

KOM(2019)500-528

1. Resume

ECOFIN skal 9. juli 2019 drøfte og vedtage landespecifikke anbefalinger og udtalelser om EU-landenes stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer pba. Kommissionens udkast offentliggjort 5. juni 2019.

Kommissionen lægger for flere EU-lande op til anbefalinger vedr. finanspolitikken, herunder skat-tepolitikken, og for mange lande foreslås der endvidere anbefalinger vedr. arbejdsmarkedet, uddannelse og sociale sikringsystemer, mens andre anbefalinger har fokus på at forbedre erhvervsklimaet og styrke den finansielle sektor. Kommissionen lægger endvidere op til, at alle EU-lande skal modtage anbefalinger om investeringer.

For Danmark lægger Kommissionen op til to anbefalinger. I den første anbefaling anbefales Danmark at fokusere på uddannelse, forskning og innovation, samt bæredygtig transport i investeringspolitikken. Den anden anbefaling går på, at Danmark skal sikre et effektivt tilsyn og håndhævelse af rammerne for bekæmpelse af hvidvask.

Man kan fra dansk side tage anbefalingerne til EU-landene til efterretning og generelt notere sig Kommissionens bud på landeanbefalinger til Danmark.

2. Baggrund

Det europæiske semester udgør rammen for EU-landenes koordination og drøftelser af national økonomisk politik, jf. *bilag 1*. Som led i det europæiske semester fremlagde EU-landene i marts og april stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

Stabilitets- og konvergensprogrammerne (programmer for henholdsvis eurolande og ikke-eurolande) fremlægger det enkelte lands mål og økonomisk-politiske tiltag vedr. udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål for finanspolitikens langsigtede holdbarhed. Programmerne redegør for landenes planer for overholdelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder efterlevelse af eventuelle henstillinger om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP, samt landenes fremskridt mod deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO). Ikke-eurolandene redegør desuden for deres penge- og valutakurspolitik.

De nationale reformprogrammer redegør dels for landenes opfølgning på EU's landeanbefalinger fra 2018, og dels for udviklingen i igangsatte og eventuelle nye tiltag for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens overordnede mål vedr. beskæftigelse, forskning, innovation, energi, uddannelse og social inklusion.

Kommissionen offentliggjorde 5. juni sine udkast til Rådets udtalelser om de nationale reformprogrammer og landenes stabilitets- og konvergensprogrammer samt udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019. Kommissionens udkast til udtalelser og anbefalinger er bl.a. baseret på landenes programmer samt Kommissionens årlige landerapporter fra februar, som bl.a. vurderer, hvorvidt landene oplever makroøkonomiske ubalancer. Kommissionens udkast blev præsenteret på ECOFIN 14. juni, og ventes vedtaget på ECOFIN 9. juli 2019¹.

Vedtagelse af landeanbefalinger og udtalelser om landenes nationale reformprogrammer har hjemmel i traktatens artikel 121 stk. 2 og artikel 148, stk. 4. For så vidt angår anbefalinger på baggrund af processen vedr. makroøkonomiske ubalancer, har dette endvidere hjemmel i forordning 1176/2011. Vedtagelse af udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammer har hjemmel i Stabilitets- og Vækstpagtens forordning 1466/97 som senest ændret ved forordning 1175/2011.

3. Formål og indhold

Rådet ventes på ECOFIN 9. juli at drøfte og vedtage landespecifikke anbefalinger og rådsudtalelser om EU-landenes nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer på linje med Kommissionens udkast hertil af 5. juni 2019.

Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger varierer i karakter og omfang på tværs af EU-landene og afspejler de enkelte landes udfordringer, herunder makroøkonomiske ubalancer i 13 EU-lande, jf. *bilag 2*.

Se *bilag 3* for overblik og kategorisering af Kommissionens anbefalinger til de enkelte lande.

Nogle landespecifikke anbefalinger har fokus på finanspolitiske udfordringer, herunder høj offentlig gæld samt faktiske og strukturelle budgetunderskud i uoverensstemmelse med reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten. Det gælder bl.a. for Italien, Frankrig, Spanien, Irland, Estland, Finland, Letland, Ungarn, Polen, Portugal og Rumænien. En række lande modtager også anbefalinger med fokus på at forbedre de finanspolitiske rammer, herunder Spanien, Kroatien, Østrig, Belgien og Polen.

Anbefalingerne har også fokus på skattepolitik. Flere lande modtager bl.a. anbefalinger om at flytte skattebyrden væk fra arbejde og over på andre skattekilder, der vurderes mindre væksthæmmende, herunder Tyskland, Østrig, Italien og Letland. Bulgarien, Letland, Litauen og Rumænien anbefales at styrke skatteopkrævningen og fremme efterlevelse af skattereglerne. Frankrig og Ungarn anbefales at simplifi-

¹ Anbefalinger og udtalelser vedr. arbejdsmarkeds- og socialpolitik blev præsenteret og indledende drøftet på EPSCO 13. juni 2019. En horisontal synteserapport om drøftelserne på EPSCO 13. juni og ECOFIN 14. juni blev præsenteret og godkendt på GAC 18. juni. Synteserapporten var med til at danne baggrund for drøftelserne på DER 20.-21. juni. Der ventes enighed om anbefalingerne vedr. arbejdsmarkeds- og socialpolitik på EPSCO 8. juli, hvorefter den samlede pakke med anbefalingerne og rådsudtalelserne vedtages på ECOFIN 9. juli.

cere skattesystemet. En række lande anbefales også at dæmme op for aggressiv skatteplanlægning, herunder Cypern, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Nederlandene. For bl.a. lægges også op til anbefalinger.

En række landespecifikke anbefalinger har fokus på udfordringer relateret til arbejdsmarkedet, uddannelse og socialpolitik. Flere lande anbefales at forbedre den aktive arbejdsmarkedspolitik, herunder Belgien, Bulgarien, Cypern, Finland, Grækenland, Ungarn, Irland, Slovenien og Spanien. Der også tale om anbefalinger mhp. at fremme erhvervsdeltagelsen blandt kvinder til bl.a. Tjekkiet, Estland, Tyskland, Italien og Irland, samt anbefalinger om at styrke kvaliteten i uddannelsessystemet til bl.a. Belgien, Bulgarien, Grækenland, Portugal og Polen. Der lægges også op til anbefalinger om at forbedre de sociale sikringssystemer til Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Portugal, Rumænien, Kroatien, Grækenland og Spanien.

For nogle lande lægger Kommissionen op til anbefalinger, der vedrører den finansielle sektor. Det gælder bl.a. udkast til anbefalinger om at sikre effektivt tilsyn med og bekæmpelse af hvidvask til bl.a. Bulgarien, Danmark, Estland, Letland, Malta og Sverige. Der er endvidere også tale om anbefalinger mhp. at reducere bankernes andel af misligholdte lån til Bulgarien, Cypern, Irland, Italien og Portugal.

Der lægges også op til anbefalinger til flere lande om at forbedre den offentlige administration og erhvervsklimaet, herunder anbefalinger om bedre regulering og mere effektive procedurer for offentlige indkøb. Det gør sig bl.a. gældende i anbefalingerne til Belgien, Cypern, Kroatien, Tjekkiet, Ungarn, Letland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien og Spanien. Der er også anbefalinger til Tjekkiet, Kroatien, Ungarn, Italien, Malta, Cypern og Slovakiet om at bekæmpe korruption.

Kommissionen har endvidere et styrket fokus på investeringer i sine bud på anbefalinger i år. Kommissionen lægger således for hvert land op til anbefalinger vedrørende det overordnede fokus for den investeringsrelaterede økonomiske politik. Der er særligt fokus på uddannelse og forskning, grøn omstilling og infrastruktur i anbefalingerne om investeringer.

De landespecifikke anbefalinger og rådsudtalelser om Danmark

Kommissionen lægger op til to anbefalinger til Danmark i år:

1. Danmark anbefales at fokusere den investeringsrelaterede økonomiske politik på uddannelse og opkvalifikation samt forskning og innovation mhp. at styrke innovationsbasen, så flere virksomheder får adgang til innovation, og på bæredygtig transport for at reducere belastningen af vejene.
2. Danmark anbefales at sikre et effektivt tilsyn og håndhævelse af rammerne for bekæmpelse af hvidvask.

Kommissionen lægger op til en rådsudtalelse om Danmarks nationale reformprogram og konvergensprogram med følgende hovedindhold:

- Danmark er i den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten. I konvergensprogrammet for 2019 ventes et faktisk underskud på 0,1 % af BNP på

de offentlige finanser i 2019 og 2020. Det mellemfristede budgetmål (MTO) — for Danmark et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP — ventes fortsat efterlevet i hele programperioden frem til 2025. I konvergensprogrammet ventes ØMU-gælden at falde til 33,4 % pct. af BNP i 2019 og forblive uændret i 2020, mens den ventes at stige til 37,8 % af BNP² frem mod 2025. De makroøkonomiske antagelser, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistiske i hele programperioden. I Kommissionens forårsprognose for 2019 forventes et overskud på den strukturelle saldo på 0,9 % af BNP i 2019 og 1,0 % af BNP i 2020, hvilket er over det mellemfristede budgetmål. Risiciene i prognosen vedrører indtægtstab fra volatile komponenter, herunder særligt pensionsafkastbeskatningen. Danmark ventes at overholde bestemmelserne i Stabilitets- og Vækstpagten i 2019 og 2020.

- Det danske forsknings- og innovationssystem er kendetegnet ved høje investeringer, højt kvalificeret arbejdskraft og høj videnskabelig kvalitet. Forsknings- og innovationsaktiviteterne er dog koncentreret omkring få aktører, hovedsageligt inden for medicinalindustrien og den bioteknologiske sektor, hvilket kan gøre forsknings- og innovationssystemet sårbart over for eksterne chok. Der synes således at være plads til forbedringer ift. at investere mhp. at fremme tilvækst af innovative virksomheder.
- For at fremme bæredygtig og inklusiv vækst i Danmark er det centralt, at der i lyset af den demografiske og teknologiske udvikling sikres et passende udbud af arbejdskraft, og at manglen på arbejdskraft adresseres, herunder særligt manglen på faglært arbejdskraft og specialister inden for IT- og kommunikationsteknologi. Reforme og investeringer, som forbedrer erhvervsuddannelsernes attraktivitet og dermed øger deltagelsen, samt fortsatte investeringer i voksenuddannelse, livslang læring og digitale færdigheder antages at have en positiv virkning på udbuddet af faglært arbejdskraft. Der er endvidere et potentiale i at integrere marginaliserede og udsatte grupper på arbejdsmarkedet. Det gælder navnlig unge med et lavt uddannelsesniveau og personer med indvandrerbaggrund, nedsat arbejdsevne eller handicap. Endvidere er det fortsat udfordringer relateret til, at børn med indvandrerbaggrund generelt klarer sig dårligere i skolen.
- Det danske vejnet er af høj kvalitet, men trafiktætheden på vejene er tiltagende, navnlig omkring de store byer. Hertil kommer, at der er behov for at afkarbonisere transportsektoren. Disse omstændigheder giver investeringsmuligheder i bæredygtig transportinfrastruktur mhp. afkarbonisering og reduktion af trængsel på vejene. Den afgående regering har fremlagt en plan for at mindske trafiktætheden omkring de større byer. Planen, hvori der forudsættes afsat 112 mia. DKK (næsten 6 % af BNP) i perioden 2020-2030, er ikke vedtaget.

² Stigningen skyldes blandt andet aftalerne om Ny model for finansiering af almene boliger, 2017 (hvor staten opkøber statsgaranterede realkreditobligationer til finansiering af almene boliger) og Tryghed om boligbeskatningen, 2016. Begge aftaler indebærer en parallel opbygning af statslige aktiver og passiver, hvilket øger ØMU-gælden, der er en bruttogældsopgørelse.

- Produktiviteten i Danmark er fortsat blandt de højeste i EU, men produktivitetens væksten har været aftagende i årtier. Produktivitetens væksten er højere i eksportvirksomheder end i virksomheder, som er afskærmet fra udenlandsk konkurrence. Danmark har gennemført tiltag, der understøtter produktivitetens vækst blandt virksomheder i de indenlandske orienterede serviceerhverv, men produktivitetens væksten og konkurrencen i disse sektorer halter fortsat bagefter. Danmark har endvidere gennemført tiltag for at øge konkurrencen i den finansielle sektor og har fortsat implementeringen af forsyningsstrategien.
- Selvom stigningen i boligpriserne var mere afdæmpet i 2018, synes boligpriserne overvurderede efter flere års prisvækst, især i de større byområder. Hertil kommer, at husholdningernes gæld i forhold til den disponible indkomst fortsat er EU's højeste på trods af et fortsat fald. Andelen af realkreditlån med variabel rente og afdragsfrihed er gradvist aftagende, men andelen er stadig høj. Nye makroprudentielle tiltag synes at have standset tilvæksten i nye realkreditlån med meget høj gæld i forhold til indkomsten og en meget høj belåningsgrad. De danske myndigheder har i de senere år også aktiveret den kontracykliske kapitalbuffer, truffet tiltag til at styrke bankernes robusthed og vedtaget en ejendomsskattereform (med virkning fra 2021), som skal modvirke at ejendomsskattesystemet er procyklisk. Ikke desto mindre udgør kombinationen af et meget højt forhold mellem gæld og indkomst, høj gæld med høj rentefølsomhed og overvurderede boligpriser en risiko for den økonomiske og finansielle stabilitet, hvorfor det vurderes nødvendigt med fortsat overvågning af udviklingen på dette område.
- Bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er i lyset af en stor hvidvask-skandale, som involverede den største finansielle institution i Danmark, blevet en prioritet i Danmark. Der er opnået politisk enighed i Folketinget om at styrke tilsynet og om en ny pakke mhp. bekæmpelse af hvidvask, herunder en strategi for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Strategien bygger på otte søjler, der bl.a. indeholder en styrkelse af samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder, finansielle efterretningsenheder og andre relevante interessenter. Der er dog stadig udfordringer, og den finansielle tilsynsmyndighed mangler stadig at vedtage yderligere tiltag og retningslinjer mhp. at styrke tilsynet på disse områder. En effektiv implementering af disse tiltag bør prioriteres, når de er vedtaget.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres om landeanbefalingerne.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af rådsudtalelserne og de landespecifikke anbefalinger vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det kan have positive samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser, i det omfang en konsistent implementering af landespecifikke anbefalinger bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til landespecifikke anbefalinger og rådsudtalelser på linje med Kommissionens udkast af 5. juni. En række lande har under behandlingen af anbefalingerne og rådsudtalelserne på teknisk niveau fået opbakning til mindre justeringer.

10. Generel dansk holdning

Man kan fra dansk side støtte vedtagelsen af de landespecifikke anbefalinger og rådsudtalelserne på linje med de foreliggende udkast fra Kommissionen.

Fra dansk side noterer man sig Kommissionens udkast til Rådets udtalelse om det danske konvergensprogram og nationale reformprogram samt udkast til anbefalinger til Danmark.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens horisontale præsentation af pakken med landespecifikke anbefalinger og rådsudtalelser blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for præsentationen på ECOFIN 14. juni 2019.

Bilag 1 – det europæiske semester

Det europæiske semester udgør rammen om koordineringen af EU-landenes økonomiske politik. Som led i semesteret gennemføres en samlet drøftelse af landenes økonomiske politik i foråret hvert år, som grundlag for landenes vedtagelse af national økonomisk politik i efteråret, herunder nationale finanslove. Det europæiske semester består af følgende hovedelementer:

- Semesteret indledes hvert år med offentliggørelsen af *Kommissionens årlige vækstundersøgelse* ('Annual Growth Survey', AGS) i november året før. Vækstundersøgelsen skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU-landene. Vækstundersøgelsen danner grundlag for horizontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i bl.a. ECOFIN, EPSCO og Det Europæiske Råd (DER).
- På DER i marts vedtager stats- og regeringscheferne på baggrund af vækstundersøgelsen og rådskonklusioner fra bl.a. ECOFIN generelle retningslinjer for medlemslandenes økonomiske politik.
- I februar eller marts offentliggør Kommissionen *landerapporter* med økonomiske analyser af hvert EU-land. Analyserne omfatter dels Kommissionens vurdering af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger, dels analyser under makroudbalancesproceduren, jf. særskilt afsnit nedenfor.
- I marts eller april fremlægger EU-landene deres *konvergens- eller stabilitetsprogrammer* samt *ationale reformprogrammer*.
- Med udgangspunkt i vækstundersøgelsen, landerapporterne, DER's retningslinjer samt landenes programmer fremlægger Kommissionen i maj eller starten af juni udkast til rådsudtalelser om landenes programmer samt udkast til *landespecifikke anbefalinger*. På den baggrund skal ECOFIN opnå enighed om rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og enighed om landespecifikke anbefalinger.

Makroudbalancesproceduren

Makroudbalancesproceduren er integreret i det europæiske semester. Proceduren operationaliseres via et 'scoreboard' med økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation på tilstedeværelsen af makroøkonomiske ubalancer (Fx konkurrenceevne og privat gældsætning). For hver indikator er fastsat grænseværdier. Proceduren består overordnet af følgende skridt:

- Proceduren indledes med, at Kommissionen i november året før (samtidig med AGS'en) offentliggør værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardet i en rapport. I rapporten vurderes indikatorernes udvikling i de enkelte lande, og hvorvidt disse overskrider de fastsatte grænseværdier. Lande, som er i fare for at opbygge eller opleve ubalancer, identificeres.
- Efterfølgende vurderer Kommissionen i såkaldte dybdegående analyser i februar eller marts (del af landerapporterne), om de identificerede lande har ubalancer, og sværhedsgraden af eventuelle ubalancer. I disse vurderinger inddrages landespecifikke forhold.
- Hvis et EU-land vurderes at have ubalancer, vil det kunne give anledning til forslag til Rådet om landespecifikke anbefalinger i maj om at korrigere ubalancerne som led i det europæiske semester.

Bilag 2 – EU-Kommissionens konklusion i de dybdegående analyser 2019

EU-lande med makroøkonomiske ubalancer, marts 2019		
Lande	Kategorisering	Beskrivelse af ubalancer
Cypern	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Banksektoren er udfordret af en stor andel misligholdte lån. Relativt høj ledighed og lav potentiel økonomisk vækst.
Italien	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig gæld, svag udvikling i produktivitet. Højt niveau af misligholdte lån. Høj ledighed.
Grækenland	Alvorlige ubalancer ¹	Høj offentlig gæld og høj udlandsgæld. Banksektoren er udfordret af en høj andel misligholdte lån. Høj ledighed og lav potentiel økonomisk vækst. <i>¹Er nu ikke længere underlagt et finansielt hjælpeprogram og indgår derfor i overvågningen under det europæiske semester.</i>
Kroatien	Ubalancer ²	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Lav potentiel vækst. <i>²Proceduren er nedtrappet</i> ift. sidste år med henvisning til reduktion af offentlig og privat gæld.
Bulgarien	Ubalancer	Sårbar finansiel sektor samt høj gældsætning og misligholdte lån hos private virksomheder.
Frankrig	Ubalancer	Høj offentlig gæld, lav produktivitetsvækst og svag konkurrenceevne.
Irland	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Dog er landets ubalancer under betydelig forbedring.
Nederlandene	Ubalancer	Stort overskud på betalingsbalancen. Høj privat gæld.
Portugal	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland og lav produktivitetsvækst. Banksektor udfordret af en høj andel misligholdte lån.
Spanien	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Høj ledighed.
Sverige	Ubalancer	Høj og voksende gæld blandt husholdningerne. Overvurderede boligpriser.
Tyskland	Ubalancer	Højt og vedvarende overskud på betalingsbalancen som følge af lavt investeringsniveau i den private og offentlige sektor.
Rumænien	Ubalancer ³	Forværret konkurrenceevne samt stigende betalingsbalanceunderskud som et resultat af lempelig finanspolitik samt ustabil erhvervs klima. <i>³Proceduren er optrappet</i> ift. sidste år bl.a. med henvisning til forværret konkurrenceevne i lyset af lempelig finanspolitik.

Bilag 3 – Kategorisering af landespecifikke anbefalinger til de enkelte lande

Oversigt over fokusområder i de landespecifikke anbefalinger 2019-2020

	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK	
Finanspolitik og finanspolitisk forvaltning																													
Holdbarhed af offentlige finanser																													
Skattebyrde på arbejdskraft																													
Udvidelse af skattebase																													
Reducér gælds-incidenter																													
Bekæmpelse af skatteunddragelse																													
Finansielle tjenester																													
Boligmarked																													
Adgang til finansiering																													
Privatgæld																													
Arbejdstagerbeskyttelse																													
Arbejdsløshedsunderstøttelse																													
Aktiv arbejdsmarkedspolitik																													
Incitament til at arbejde, jobskabelse																													
Løn og lønfastsættelse																													
Børnepasning																													
Sundhedsområdet																													
Bekæmpelse af fattigdom og social inklusion																													
Uddannelse																													
Kompetenceudvikling og livslang læring																													
Forskning og innovation																													
Konkurrence og erhvervsregulering																													
Konkurrence i servicesektoren																													
Telekommunikation, post, lokal offentlig service																													
Energi, ressourcer og klimaforandring																													
Transport																													
Erhvervs klima																													
Rammer for insolvens																													
Offentlig administration																													
Statsejede virksomheder																													
Retssystem																													
Skyggeøkonomi og korruption																													

Dagsordenspunkt 3: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

KOM(2019)529, 530, 531 og 532

1. Resume

Kommissionen offentliggjorde 5. juni 2019 vurderinger af Italien, Belgien, Frankrig og Cypern under Stabilitets- og Vækstpagten (SGP) som led i den løbende overvågning af landenes finanspolitik.

Kommissionen foretager en helbedsvurdering, der i henhold til reglerne inddrager alle relevante faktorer. De konkluderer samlet set, at Italien bør tildeles en EDP-henstilling³ om at sikre tilstrækkelig gældsnedbringelse på linje med kravene i Stabilitets- og Vækstpagten. Der ventes på et senere tidspunkt fremlagt et forslag til en konkret henstilling. Dette forslag kan, afhængigt af timingen, evt. blive behandlet på ECOFIN 9. juli 2019. Kommissionen vurderer omvendt ikke, at der er grundlag for at tildele henstillinger til Belgien, Frankrig og Cypern.

Fra dansk side lægger man generelt vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger. Dette bidrager til, at der sikres en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, mhp. at fastholde lave renter, forebygge nye gældskriser og understøtte stabilitet, vækst og beskæftigelse. Danmark har som ikke-euroland ikke stemmeret vedr. sager om gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten for eurolande.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde 5. juni 2019 formelle vurderingsrapporter om Italien, Belgien, Frankrig og Cypern under Stabilitets- og Vækstpagten (SGP) som led i den løbende overvågning af landenes finanspolitik. Kommissionen har endnu ikke fremlagt nogen konkrete forslag om yderligere procedureskridt under pagten, men ventes på et senere tidspunkt at fremlægge et forslag om en EDP-henstilling³ til Italien. Dette forslag kan, afhængigt af timingen, evt. blive behandlet på ECOFIN 9. juli 2019.

Vurderingerne handler om efterlevelse af 3 pct.-grænsen for det offentlige underskud og/eller gældsreglen vedr. tilstrækkelig hurtig nedbringelse af gæld til referenceværdien på 60 pct. af BNP, som begge hører til i den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten.

Formålet med EU's finanspolitiske regler er at sikre en sund og stabil økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed til gavn for vækst og beskæftigelse, herunder ved at understøtte lave statsgældsrenter og forebygge gældskriser. Hvis

³ En EDP-henstilling er en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (*Excessive Deficit Procedure*) i den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten, som kan tildeles for brud på 3 pct.-grænsen for det offentlige underskud og/eller gældsreglen vedr. tilstrækkelig hurtig nedbringelse af gæld til referenceværdien på 60 pct. af BNP. EDP-henstillinger indeholder en frist for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP (ved brud på 3 pct.-grænsen) eller for at sikre efterlevelse af gældsreglen (ved brud på gældsreglen), årlige mål for den faktiske saldo samt krav om årlige strukturelle budgetforbedringer. Danmark havde en EDP-henstilling i perioden 2010-2014.

reglerne som helhed efterleves over hele konjunkturcyklen, muliggør det, at de automatiske stabilisatorer kan virke fuldt ud og modgå negative effekter på vækst og beskæftigelse i økonomisk dårlige tider. De finanspolitiske regler indebærer ikke nogen begrænsninger på størrelsen og sammensætningen af de offentlige udgifter, udover i det omfang hvor finansieringen heraf er utilstrækkelig til at undgå for store underskud og gældsopbygning.

Baggrund om Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del

Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del består af reglerne om, at det faktiske underskud ikke må overstige 3 pct. af BNP ("3 pct.-grænsen"), og at den offentlige bruttogæld ikke må overstige 60 pct. af BNP. Er gælden kommet over 60 pct. af BNP skal landet sikre, at den nedbringes tilstrækkeligt hurtigt. Det indebærer overordnet, at gælden årligt i gennemsnit skal reduceres med mindst 1/20 af den andel af gælden, der ligger ud over 60 pct. af BNP, når man måler gældsudviklingen over en treårig periode ("gældsreglen"). Lande, der får ophævet en EDP-procedure, der blev åbnet før 2011, er underlagt gældsregelns overgangsordning, som indebærer, at de skal gennemføre strukturelle budgetforbedringer (i stedet for at skulle sikre en konkret nedbringelse af selve gælden, som ved den normale gældsregel), der er beregnet, så de sikrer efterlevelse af gældsreglen i det tredje år efter ophævelsen af EDP-proceduren.

Hvis én af eller begge de numeriske regler i den korrigerende del er overskredet, fremlægger Kommissionen en vurderingsrapport. Her vurderes det, hvorvidt der skal tildes en EDP-henstilling, under inddragelse af alle relevante faktorer, herunder særligt økonomiens udvikling, fremskridt hen imod landets mellemfristede mål for struktursaldoen (MTO), den mellemfristede gældsudvikling og gennemførelse af strukturreformer. Fsva. overskridelser af 3 pct.-grænsen kan et land også undgå en henstilling, hvis overskridelsen vurderes at være "lille og midlertidig"⁴ og exceptionel (dvs. kan forklares af en usædvanlig begivenhed udenfor landets kontrol).

Hvis et *euroland*, der er blevet tildelt en EDP-henstilling, ikke efterlever denne, kan den optrappes til et pålæg, som er en skærpet henstilling med mere udspecificerede krav til finanspolitikken. Der er desuden muligheder for at pålægge *eurolande* gradvise sanktioner i form af deponeringer af et beløb eller bøder under Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del. Der kan fx pålægges en deponering (på op til 0,2 pct. af BNP) allerede ifm. tildeling af en henstilling, hvis der er tale om en alvorlig overskridelse af reglerne, mens der kan pålægges en bøde (på op til 0,2 pct. af BNP), når et euroland ikke efterlever en EDP-henstilling.

⁴ I praksis normalt et underskud på højst 3,5 pct. af BNP, som bringes tilbage under 3 pct. indenfor ét eller to år

Hjemmel og stemmeregler

Forslag under Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del (herunder tildeling af henstillinger) har hjemmel i TEUF artikel 126. Ved rådsbeslutninger om uforholdsmæssigt store underskud og tildeling af henstillinger under artikel 126 træffer Rådet afgørelse med *kvalificeret flertal*.

I sager under Stabilitets- og Vækstpagten stemmer landene ikke i deres sager, der vedrører dem selv. Desuden er det kun eurolande, der stemmer i sager, som vedrører eurolande. Danmark har således stemmeret i sager om andre ikke-eurolande, men ikke i sager om eurolande.

3. Formål og indhold

Italien – Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen og opfølgning på gældsreglen

Kommissionen vurderede i november 2018, at Italiens budgetplan (en slags overordnet udkast til budgettet) for 2019 ville bryde med EU's gældsregel i den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten. En løbende dialog mellem Kommissionen og Italien førte dog til, at Italien senere vedtog et budget med et mindre underskud end oprindeligt planlagt. Kommissionen konkluderede, at der med det vedtagne budget ikke var grundlag for en henstilling. Kommissionen oplyste dog samtidig, at man fortsat løbende ville overvåge udviklingen.

Kommissionens har nu foretaget en ny vurdering af Italiens efterlevelse af gældsreglen. Den viser klart, at Italien ikke har reduceret sin gæld tilstrækkeligt ift., hvad gældsreglen kræver. Italiens gæld, som med ca. 132 pct. af BNP er den næsthøjeste i EU efter Grækenlands, har været nogenlunde konstant de senere år. Kommissionens analyse viser, at gælden var 7,6 pct. af BNP for høj i 2018 ift. gældsreglens krav. Det skal bemærkes, at dette tal for gabet mellem faktisk gæld og gældsreglen dækker over flere års akkumuleret underefterlevelse af kravene. Derudover forventer Kommissionen, baseret på en teknisk fremskrivning af den nuværende finanspolitik, at Italien vil overskride 3 pct.-grænsen for underskuddet i 2020.

Kommissionens vurdering er en helhedsvurdering, som i henhold til reglerne inddrager alle relevante faktorer. Kommissionen fokuserer, som de normalt gør, især på tre faktorer: 1) Efterlevelse af MTO-reglerne vedr. den strukturelle saldo i den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten, 2) om overskridelsen kan skyldes ugunstig økonomisk udvikling og 3) fremskridt med strukturreformer.

1) Italien vurderes at have afvejet fra **MTO-reglerne** i 2018. Italien skulle således i 2018 sikre *forbedring* af struktursaldoen på 0,3 pct. af BNP svarende til, at forskellen mellem nye diskretionære tiltag på indtægtssiden og udviklingen på udgiftssiden målt ved EU's udgiftsregel⁵ ikke måtte overstige 0,5 pct. Tal for 2018 viser dog, at Italiens struktursaldo er blevet *svækket* med 0,1 pct. af BNP, mens der er en stigning

⁵ Udgiftsreglen sætter et benchmark for den vækst i et konkret mål for de offentlige udgifter (bl.a. justeret for renteudgifter og konjunkturbetingede ledighedsudgifter) som er muligt, hvis der samtidig skal sikres tilpasning mod MTO. Hvis et land gennemfører diskretionære tiltag, som øger indtægterne, kan udgifterne øges yderligere og fortsat være forenelige med tilpasningen i struktursaldoen.

i forskellen mellem de relevante indtægter og udgifter i udgiftsreglen på 2 pct. Også i 2019 og 2020 peger foreløbige skøn på, at Italien afviger væsentligt fra MTO-reglerne.

2) Kommissionen vurderer, at den **økonomiske situation** i nogen grad har været ugunstig, særligt i anden halvdel af 2018. Dette er dog ikke nok til at forklare den manglende reduktion af gælden.

3) Italien har kun gjort begrænsede fremskridt med **strukturelle reformer** og er ved at tilbagerulle vigtige reformer, herunder pensionsreformer, der skulle yde et centralt bidrag til at sikre holdbare offentlige finanser på langt sigt.

Samlet set vurderer Kommissionen, at Italien ikke efterlever gældsreglen og derfor bør tildeles en EDP-henstilling. Kommissionen ventes at fremlægge et konkret forslag til Rådet om denne henstilling i den kommende tid. Dette forslag kan, afhængigt af timingen, evt. blive behandlet på ECOFIN 9. juli 2019.

Tabel 1

Italiens offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-2,5	-2,4	-2,1	-2,5	-3,5
Strukturel saldo	-1,7	-2,1	-2,2	-2,4	-3,6
Bruttogæld	131,4	131,4	132,2	133,7	135,2
Gab ift. gældsreglen	5,7	6,7	7,6	9,0	9,2

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019 og Kommissionens vurdering af Italien (KOM(2019)532)

Belgien – Mulig opfølgning på efterlevelse af gældsreglen

Kommissionen foretog i maj 2018 en vurdering af Belgiens efterlevelse af gældsreglen. Kommissionen fandt dengang ikke, at der var grundlag for at tildele en henstilling, men at yderligere budgetforbedringer ville være nødvendige i 2018.

Kommissionens har nu lavet en ny vurdering af Belgiens efterlevelse af gældsreglen. Belgiens gæld var på 102 pct. af BNP i 2018. Vurderingen viser, at Belgien har reduceret sin gæld de senere år, men at det ikke er tilstrækkeligt ift., hvad gældsreglen kræver. Kommissionens analyse viser, at gælden var 1,1 pct. af BNP for høj i 2018 ift. gældsreglens krav. Det skal bemærkes, at dette tal for gabet mellem faktisk gæld og gældsreglen dækker over flere års akkumuleret underefterlevelse af kravene.

Kommissionens vurdering er en helhedsvurdering, som i henhold til reglerne inddrager alle relevante faktorer. Særligt:

1) Belgien vurderes at have afvejet fra **MTO-reglerne** i 2018. De skulle sikre en *forbedring* af struktursaldoen på 0,6 pct. af BNP svarende til, at forskellen mellem nye diskretionære tiltag på indtægtssiden og udviklingen på udgiftssiden målt ved EU's udgiftsregel ikke måtte overstige 1,6 pct. Tal for 2018 viser dog, at Belgiens struktursaldo var stort set uændret, mens der er en stigning i forskellen mellem de

relevante indtægter og udgifter i udgiftsreglen på 3,1 pct. Der er imidlertid stor usikkerhed om disse tal, særligt om den strukturelle effekt af tiltag, der øger incitamentet til at fremrykke betalingen af selskabsskat. Behandlingen af indtægter fra disse tiltag er afgørende for konklusionen om efterlevelsen af MTO-reglerne. I lyset af dette kan Kommissionen ikke konkludere, at der foreligger en væsentlig afvigelse i 2018. I 2019 og 2020 peger foreløbige skøn på, at Belgien afviger væsentligt fra MTO-reglerne.

2) Kommissionen vurderer, at den **økonomiske situation** ikke har været ugunstig i en sådan grad, at det har påvirket muligheden for gældsnedbringelse.

3) Belgien har gjort fremskridt med vigtige **strukturelle reformer**.

Samlet set konkluderer Kommissionen, at det ikke endeligt kan vurderes, hvorvidt Belgien efterlever gældsreglen eller ej. I det lys mener Kommissionen ikke, at Belgien bør tildeles en EDP-henstilling. Kommissionen understreger dog, at Belgien skal gennemføre de nødvendige tiltag i 2019 mhp. at sikre efterlevelse af MTO-reglerne.

Tabel 2

Belgiens offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-2,4	-0,8	-0,7	-1,3	-1,5
Strukturel saldo	-2,1	-1,4	-1,4	-1,4	-1,8
Bruttogæld	106,1	103,4	102,0	101,3	100,7
Gab ift. gældsreglen	-	1,3	1,1	1,7	1,9

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019 og Kommissionens vurdering af Belgien (KOM(2019)531)

Frankrig – Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen

Frankrig fik ophævet en EDP-henstilling i juni 2018 og har aktuelt ikke en henstilling. Kommissionen vurderer Frankrigs efterlevelse af både *3 pct.-grænsen* og *gældsreglens overgangsordning*.

Kommissionens forårsprognose peger nu på, at Frankrigs underskud i 2019 ventes at ville udgøre 3,1 pct. af BNP og dermed overskride *3 pct.-grænsen*. Forårsprognosen peger på, at en del af underskuddet kan tilskrives en engangspost af regnskabssteknisk art svarende til 0,9 pct. af BNP relateret til en reform af reglerne for arbejdsgivers bidrag til sociale sikringsordninger. Hvis en overskridelse er både *lille* (dvs. normalt et underskud på højst 3,5 pct. af BNP), *midlertidig* (normalt en overskridelse på 1-2 år) og *exceptionel* (dvs. forårsaget af en udefrakommende begivenhed eller et alvorligt økonomisk tilbageslag), så kan der ses bort fra overskridelsen. Frankrigs overskridelse er lille og midlertidig, men ikke exceptionel. Dermed kræves en nærmere vurdering af alle relevante faktorer.

Frankrig er desuden underlagt *gældsreglens overgangsordning* for lande, der er kommet ud af en EDP-henstilling tildelt før 2011⁶. Den indebærer, at Frankrig skal gennemføre strukturelle budgetforbedringer i tre år efter ophævelsen af henstillingen (dvs. i 2018-20). Kravet er indrettet sådan, at det skal sikre, at Frankrig kommer til efterleve gældsreglen i 2020. Dette skal sørge for en glidende overgang fra henstillingen til efterlevelse af gældsreglen. Frankrig havde i 2018 et strukturelt krav på 0,7 pct. af BNP under overgangsordningen, men forbedrede kun struktursaldoen med 0,2 pct. af BNP. Heller ikke i 2019 og 2020 ser Frankrig aktuelt ud til at nå det strukturelle krav. Vurderingen af efterlevelsen af gældsreglens overgangsordning kræver således også en vurdering af alle relevante faktorer.

Kommissionen lægger særligt vægt på følgende faktorer:

- 1) Frankrig efterlever overordnet **MTO-reglerne**⁷ i 2018. Foreløbige skøn peger dog samtidig på, at Frankrig risikerer at overskride MTO-reglerne væsentligt i 2019 og 2020.
- 2) Frankrig vurderes at have **lave finanspolitiske holdbarhedsrisici** på kort sigt.
- 3) **Overskridelsen af 3 pct.-grænsen** er marginal, midlertidig og skyldes en engangspost (jf. ovenfor).
- 4) Frankrig har implementeret **strukturelle reformer** i forlængelse af de landespecifikke anbefalinger de senere år, hvoraf flere bidrager til øget gældsholdbarhed.

Samlet set vurderer Kommissionen, at Frankrig ikke bør tildeles en EDP-henstilling. Kommissionen understreger dog samtidig, at Frankrig skal gennemføre finanspolitiske tiltag, der sikrer efterlevelse af MTO-reglerne i 2019 og 2020.

Tabel 3

Frankrigs offentlige finanser					
<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-3,5	-2,8	-2,5	-3,1	-2,2
Strukturel saldo	-2,8	-2,7	-2,6	-2,6	-2,5
Ændring i strukturel saldo	0,0	0,1	0,2	0,0	0,0
Krav til strukturel saldo	-	-	0,7	0,9	1,8
Bruttogæld	98,0	98,4	98,4	99,0	98,9

Anm.: Kravet til den strukturelle saldo kommer fra gældsreglens overgangsordning. Efterleves kravet ikke i et givent år, overføres den resterende ikke-opnåede del af kravet til det/de kommende år. Det stigende krav til Frankrig er således et resultat af gentagen underefterlevelse.

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019 og Kommissionens vurdering af Frankrig (KOM(2019)529)

⁶ Frankrig blev tildelt en EDP-henstilling i 2009, som efterfølgende blev forlænget flere gange, indtil den blev ophævet i juni 2018.

⁷ Kommissionen kalder det "broadly compliant", hvis et land ikke afviger væsentligt fra MTO-reglerne.

Cypern - Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen

Cypern har ikke aktuelt en EDP-henstilling. Cypern havde ifølge Kommissionens forårsprognose et underskud på 4,8 pct. af BNP i 2018 og overskred dermed 3 pct.-grænsen. Kommissionen foretager derfor en nærmere vurdering af efterlevelsen af 3 pct.-grænsen. Cypern har derimod de senere år sikret en faldende gæld og strukturelle forbedringer i overensstemmelse med *gældsreglens overgangsordning*.

I udgangspunktet kan Kommissionen *ikke* tage højde for relevante faktorer, når de vurderer Cyperns efterlevelse af reglerne, fordi relevante faktorer for lande med gæld over 60 pct. af BNP kun tages i betragtning, når overskridelsen af underskudsgrænsen er både *lille* (hvis underskuddet højst er 3,5 pct. af BNP) og *midlertidig* (varighed på 1 år).

Kommissionen oplyser dog, at hele underskuddet i 2018 skyldes en ekstraordinært stor engangsudgift relateret til restrukturering af en kriseram bank (*Cyprus Cooperative Bank*)⁸ svarende til 8,3 pct. af BNP. Den offentlige saldo viste betydelige overskud i årene inden overskridelsen af 3 pct.-grænsen i 2018, og ville også have vist overskud i 2018, hvis man ser bort fra den exceptionelle post, og ventes at gøre det igen de kommende år. Samtidig viser også den strukturelle saldo langvarige overskud.

På den baggrund finder Kommissionen, at Cypern ikke bør tildeles en EDP-henstilling.

Tabel 4

Cyperns offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	0,3	1,8	-4,8	3,0	2,8
Strukturel saldo	1,1	1,3	2,0	1,1	0,7
Bruttogæld	105,5	95,8	102,5	96,4	89,9

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

⁸ Kommissionen har godkendt statens indskud under EU's statsstøtteregler. Restruktureringsprocessen startede i februar 2014 på basis af nationale afviklingsregler og har ikke således ikke været omfattet af EU-reglerne om bankafvikling, som først trådte i kraft senere (særligt direktivet om genopretning og afvikling af banker – BRRD – og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme under bankunionen – SRM-forordningen).

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte stabilitet, vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Andre EU-landes sikring af sunde og holdbare offentlige finanser har således positive effekter på den samlede økonomiske udvikling i Europa og dermed Danmark, herunder tilliden til finanspolitikken.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes holdninger kendes endnu ikke.

10. Generel dansk holdning

Fra dansk side lægger man vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, mhp. at fastholde lave renter, forebygge nye gældskriser og understøtte stabilitet, vækst og beskæftigelse. Det er vigtigt, at der opbygges tilstrækkelige buffere og nedbringes gæld i gode tider, således at man sikrer råderum til aktiv finanspolitik i dårlige tider.

Fra dansk side er man overordnet enig i Kommissionens vurderinger, der følger tidligere praksis.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Udvalget er forud for ECOFIN 14. juni 2019 blevet orienteret om Kommissionens pakke af 5. juni 2019, hvor vurderingerne af Italien, Belgien, Frankrig og Cypern indgik. Pakken indeholdt tillige forslag om procedureskridt ift. Spanien, Rumænien og Ungarn, som blev vedtaget på ECOFIN-mødet 14. juni 2019.

Dagsordenspunkt 4: Indtægtssiden af EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resumé

Kommissionen offentliggjorde d. 2. maj 2018 sit forslag til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

På rådsmødet (ECOFIN) d. 9. juli 2019 forventes en overordnet politisk drøftelse af status på forhandlingerne om indtægtssiden af den næste MFF, der bl.a. indeholder en ud-fasning af rabatsystemet og nye indtægtskilder.

Kommissionens forslag vedrørende indtægtssiden af den flerårige finansielle ramme omfatter følgende elementer:

- *Forslag til Rådets forordning om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter, KOM(2018) 325.*
- *Forslag til Rådets forordning om metoderne og proceduren for overdragelse af de egne indtægter baseret på det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, på Den Europæiske Unions emissionshandelssystem og på plastemballageaffald, der ikke er genanvendt, og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav, KOM(2018) 326.*
- *Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter, KOM(2018) 327.*
- *Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, KOM(2018) 328.*
- *Ledsagende arbejdsrapport: "Financing the EU budget: report on the operation of the own resources system", SWD(2018) 172 (dansk sprogversion foreligger ikke)*

2. Baggrund

Hvor de overordnede MFF-forhandlinger behandles i Rådet for almindelige anliggender, henhører finansieringen af MFF'en under ECOFIN.

Det fremgår af artikel 311 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, at EU's budget med forbehold for andre indtægter fuldt ud finansieres af egne indtægter, samt at Rådet efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed fastlægger bestemmelser vedrørende ordningen for Unionens egne indtægter. Det fremgår også, at der inden for denne ramme kan indføres nye kategorier af egne indtægter, og at en eksisterende kategori kan ophæves.

Endvidere følger det af artikel 312 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, at formålet med den flerårige finansielle ramme er at sikre en velordnet udvikling i Unionens udgifter inden for rammerne af de egne indtægter.

Forhandlingerne af den næste MFF forventes særligt komplekse og konfliktfyldte i lyset af Storbritanniens udtræden af EU, der efterlader et betydeligt finansierings-gab.

Det bemærkes, at der pågår løbende dialog ned Kommissionen vedrørende de nærmere beregnings- og forvaltningsmæssige forudsætninger i forslaget.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag til EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 indeholder følgende forslag vedrørende indtægtsiden:

- En reduktion i den andel af traditionelle egne indtægter, som landene må beholde som administrationsbidrag.
- En forenkling af de momsaserede egne indtægter.
- Tre nye indtægtskilder: 1) en andel af indtægterne fra et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, 2) en andel af auktionsindtægterne fra EU's emissionshandelssystem, og 3) et bidrag beregnet på grundlag af mængden af ikke-genanvendt plastemballageaffald.
- En fastsættelse af et princip om, at fremtidige indtægter, der følger direkte af EU-politikker, tilgår EU-budgettet.
- En udfasning af korrektioner (rabatter).
- En forhøjelse af loftet for egne indtægter.

Reduktion af administrationsbidraget ved opkrævning af egne indtægter

Kommissionen foreslår at reducere den andel af de traditionelle egne indtægter, herunder især told, som medlemslandene må beholde i administrationsbidrag, fra 20 pct. til 10 pct. Forslaget begrundes i et ønske om at eliminere den budgetmæssige fordel til visse medlemslande som følger af, at deres reelle administrationsomkostninger er væsentligt lavere. Forslaget begrundes med, at der er tale om en tilbagevenden til situationen fra før 2000.

En forenkling af opgørelsen af momsindtægter

Under den gældende ordning for momsindtægter er alle medlemsstaternes afgiftsgrundlag harmoniseret i overensstemmelse med EU-reglerne. Dette kræver en lang række korrektioner og beregning af en vægtet gennemsnitsmomsats. Momsgrundlaget udjævnes derefter, således at det højst udgør 50 pct. af BNI-grundlaget for at korrigere de regressive aspekter af de momsaserede egne indtægter. Endelig opkræves der en ensartet bidragsats på 0,3 pct. af hver medlemsstats harmoniserede momsgrundlag, med undtagelse af Tyskland, Nederlandene og Sverige, hvis bidragsats er reduceret.

Kommissionen foreslår, at den gældende ordning forenkles således, at alle medlemsstaters afgiftsgrundlag baseres på de samlede nettoindtægter fra den moms, som medlemsstaten samme år har opkrævet i forbindelse med momspligtige transaktioner. Dette momsgrundlag korrigeres herefter med en tværgående faktor på 45 pct. samt den respektive medlemsstats normalsats for moms. Endelig opkræves der en ensartet bidragsats på 1 pct. af det normalsatsberegnete grundlag.

Kommissionen angiver i forslaget, at reformen er en reaktion på Europa-Parlamentets og Den Europæiske Revisionsrets opfordring til at knytte en tættere forbindelse mellem egne indtægter og det faktiske momsgrundlag samt forenkling af beregningerne

betydeligt. Reformen følger de henstillinger, der er foreslået af Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter, som offentliggjorde sin endelige rapport i december 2016.

Nye egne indtægtskilder

Kommissionen foreslår, at der indføres tre nye kategorier af egne indtægter baseret på hhv. et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, EU's emissionshandelssystem, samt plastemballageaffald. Forslagets formål angives at være at der indføres egne indtægter, som er knyttet til EU-politikker, navnlig klimaforandringer, miljøpolitikken, plaststrategien, den cirkulære økonomi og det indre marked.

Kommissionen skønner, at de nye egne indtægtskilder i gennemsnit vil kunne dække ca. 12 pct. af budgetudgifterne i perioden 2021-2027, og alt andet lige reducere medlemsstaternes BNI-baserede bidrag tilsvarende, idet bidrag baseret på nye egne indtægter imidlertid vil skulle finansieres af EU's borgere og virksomheder via medlemsstaternes statskasser på linje med EU's øvrige egne indtægter.

Kommissionen foreslår, at der opkræves en bidragssats på 3 pct. af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag når et sådan er blevet vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens forslag fra 2016 (KOM (2016) 0685). Skattegrundlaget er baseret på virksomhedernes overskud på nationalt plan og skønnes af Kommissionen at kunne bidrage med gennemsnitligt ca. 12 mia. euro om året ved den foreslåede bidragssats. Kommissionen angiver, at egne indtægter baseret på selskabsskat kan retfærdiggøres i og med, at de multinationale selskaber nyder godt af det indre markeds frihedsrettigheder.

Kommissionen foreslår ligeledes, at der indføres et bidrag til EU-budgettet i form af egne indtægter baseret på EU's emissionshandelssystem. Dette vil indebære, at en andel på 20 pct. af visse af indtægterne fra de samlede kvoter, der er til rådighed til auktionering, vil blive tildelt EU-budgettet. Emissionshandelssystemets kvoter til luftfarten indgår i beregningsgrundlaget. Kommissionen skønner, at de gennemsnitlige årlige indtægter kommer til at ligge i størrelsesordenen 1,2-3,0 mia. euro afhængigt af markedsprisen for kvoter i EU's emissionshandelssystem og den årlige auktionsmængde.

Kommissionen foreslår endelig, at der indføres et bidrag på 0,80 euro/kg fra de enkelte medlemsstater baseret på den mængde ikke-genanvendt plastemballageaffald, der genereres i hver enkelt medlemsstat. Der tages udgangspunkt i de statistiske data, der skal indberettes til Eurostat hvert år. I forslaget refererer Kommissionen EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi af 18. januar 2018, der skal bidrage til at tackle de miljømæssige problemer, navnlig ved at forbedre det økonomiske aspekt af genanvendelse og reducere udledningen af plastaffald i miljøet. Kommissionen skønner, at bidraget vil kunne indbringe ca. 7 mia. euro om året.

Princip om at fremtidige indtægter fra EU tilgår EU-budgettet

Kommissionen foreslår, at der fastsættes et princip om at fremtidige indtægter, der genereres som en direkte følge af gennemførelsen af EU's politikker og håndhævelsen af fælles EU-regler, automatisk tilgår EU-budgettet. Det gælder således indtægter, der ikke følger af Rådets afgørelse om egne indtægter eller om skatteharmonisering. Kommissionen angiver som eksempel indtægter, der genereres gennem EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). Ifølge Kommissionens forslag herom (KOM (2016) 0731) skal de gebyrer, som besøgende til Schengenområdet fra tredjelande skal betale, udgøre formålsbestemte egne indtægter.

Formålsbestemte egne indtægter giver mulighed for at disponere tilsvarende udgifter udover de bevilligede budgetposter. Formålsbestemte indtægter påvirker ligeledes ikke overholdelsen af loftet for egne indtægter da de ikke tilgår budgettet på bekostning af de nationale budgetter. Modsat formålsbestemte indtægter vil almindelige indtægter, herunder fx bøder eller morarenter, føre til en reduktion af de BNI-baserede nationale bidrag.

Udfasning af korrektioner

Elementerne i det nuværende rabatsystem er følgende:

- En tidsubegrænset rabat til Storbritannien.
- Tyskland, Østrig, Sverige og Nederlandenes tidsubegrænsede rabat på betalingen til Storbritanniens rabat.
- Tyskland, Østrig, Sverige og Nederlandenes rabat på deres moms-bidrag til EU's budget i perioden 2014-2020.
- Et fast rabatbeløb til Nederlandene, Sverige og Danmark i perioden 2014-2020 og til Østrig i perioden 2014-2016.

Med Storbritanniens meddelelse om udtræden af EU står alle rabatter til at udløbe med den indeværende MFF-periode. Kommissionens forslag for perioden 2021-2027 indeholder rabatter til alle de nuværende rabatlande, dvs. Tyskland, Nederlandene, Sverige, Østrig og Danmark. Rabatterne foreslås som faste reduktioner i landenes BNI-bidrag, der gradvist udfases frem mod 2025, *jf. tabel 1*.

Tabel 1

MFF-forslagets rabatter, 2021-2027

Mio. euro, 2018-priser	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2021-2027
Danmark	118	94	71	47	24	-	-	354
Nederlandene	1.259	1.007	755	503	252	-	-	3.776
Sverige	578	462	347	231	116	-	-	1.734
Tyskland	2.799	2.239	1.679	1.119	560	-	-	8.396
Østrig	110	88	66	44	22	-	-	330

Kilde: KOM(2018) 0325

Forslaget om at udfase korrektioner begrundes af Kommissionen med, at EU-budgettet med indførelsen af en bred vifte af egne indtægter og nye udgiftsprioriteter alt i alt vil være til gavn for alle medlemsstater på en retfærdig måde uden at opretholde en forældet og kompleks korrektionsordning. For at undgå en pludselig og betydelig forhøjelse af bidragene fra de medlemsstater, der har været tildelt korrektioner, foreslås der imidlertid faste reduktioner af deres BNI-baserede bidrag, som vil blive udfaset gradvist indtil 2025. Kommissionen angiver, at udgangspunktet for fastsættelsen af de faste reduktioner er summen af de korrektioner, der er indrømmet de fem medlemsstater i 2020.

Det bemærkes, at der er tale om bruttorabatter, hvilket indebærer, at rabatmodtagerne skal bidrage til finansieringen af rabatterne. Nettorabatterne er således lavere end beløbene angivet i tabel 1.

Forhøjelse af loftet for egne indtægter

Indtægtsloftet udgør den øvre grænse for de årlige bidrag til EU's egne indtægter. Udover betalingsbehovene i den flerårige finansielle ramme skal de budgetmidler, der er nødvendige for at dække finansielle forpligtelser i forbindelse med lån eller finansielle faciliteter, der er garanteret under EU-budgettet, forblive under dette loft.

Indtægtsloftet er i dag fastsat til 1,26 pct. af EU's BNI for forpligtelser og 1,20 pct. af EU's BNI i betalinger opgjort efter retningslinjerne i ESA 2010.

Kommissionen foreslår med henvisning til stigende brug af finansielle instrumenter, Storbritanniens udtræden af EU samt integreringen af Den Europæiske Udviklingsfond i EU-budgettet, at loftet for egne indtægter hævet til 1,35 pct. af EU's BNI til forpligtelser og 1,29 pct. til betalinger.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog den 14. november 2018 en resolution vedrørende den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, som fastlægger Europa-Parlamentets holdning med henblik på en aftale. Heri genbekræftes de overordnede prioriteter fra tidligere resolution af 30. maj 2018 inden for et samlet udgiftsniveau på 1,34 pct. af BNI, alt inkluderet. Finansieringen af merudgifterne ift. Kommissionens forslag skal ifølge Europa-Parlamentet findes i nye egne indtægter.

I resolutionen understreges det, at Europa-Parlamentet skal godkende det endelige forslag samt at alle dele af MFF-forslaget, herunder indtægtssiden og de overordnede MFF-lofter, bør forblive genstand for forhandlinger indtil en samlet aftale er indgået.

5. Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om forslag i relation til EU's flerårige finansielle ramme, kan det kun behandles på EU-niveau. Nærhedsprincippet vurderes derfor overholdt.

6. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for dansk ret. En udmøntning af den flerårige finansielle ramme i form af EU's årlige budgetter vil resultere i et dansk bidrag til EU's budget, som skal opføres på de årlige forslag til finanslov.

Folketinget skal meddele sit samtykke til Danmarks godkendelse af Rådets afgørelse om ordningen for EU's egne indtægter.

7. Konsekvenser

EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 vil være forbundet med væsentlige statsfinansielle konsekvenser for Danmark. De nærmere specifikke konsekvenser vil afhænge af den endelige aftale for den flerårige finansielle ramme, herunder det overordnede udgiftsniveau, samt EU's egne indtægter, herunder rabatter og evt. nye indtægtskilder.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen præsenterede på mødet i Rådet (almindelige anliggende) den 14. maj sit forslag til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, herunder såvel udgiftssiden som indtægtssiden. På møderne i Rådet (almindelige anliggender) den 18. september 2018, 16. oktober 2018, 12. november 2018, 11. december 2018, 19. februar 2019, 19. marts 2019, 9. april 2019, 22. maj 2019 samt 18. juni 2019 præsenterede formandskabet fremskridtsrapporter for de overordnede MFF-forhandlinger, som var genstand for politiske drøftelser.

Hvor drøftelser af den overordnede status på MFF-forhandlingerne i Rådet for almindelige anliggender har været suppleret af tematiske drøftelser af en række udgiftsområder, har der hidtil ikke været tilsvarende tematiske drøftelser af EU's egne indtægter i ECOFIN.

På Det Europæiske Råd den 20.-21. juni 2019 blev der vedtaget rådskonklusioner, hvori man enedes om at stile efter en aftale om den flerårige finansielle ramme inden udgangen af 2019.

For så vidt angår indtægtssiden af EU's flerårige finansielle ramme har medlemsstaterne hidtil overordnet positioneret sig med udgangspunkt i velkendte synspunkter.

De nuværende rabatmodtagerlande har i varierende grad udtalt deres skepsis over for Kommissionens forslag til en udfasning af de nuværende rabatter, herunder med henvisning til at udgiftsrammerne foreslås forhøjet og Storbritanniens EU-bidrag bortfalder. Omvendt har en række ikke-rabatmodtagerlande udtalt modstand mod en fortsættelse af rabatter, særligt med henvisning til udløbet af den betydelige britiske rabat som følge af Storbritanniens udtræden af EU.

På spørgsmålet om indførelse af nye egne indtægter til EU's budget har medlemsstaternes tilkendegivelser været mere spredte. En række lande har udtrykt generel skepsis mod indførelsen af en eller flere af de nye indtægtskilder, herunder med henvisning til de potentielle udfordringer ved at justere den nuværende balance i byrdefordelingen landene imellem. Enkelte større lande har imidlertid offentligt tilkendegivet principiel støtte til indførelsen af nye egne indtægter samt varierende grad af støtte til de enkelte forslag.

I lyset af at beslutninger vedrørende indtægtssiden skal træffes ved enstemmighed, vurderes det ikke umiddelbart sandsynligt, at Kommissionens forslag vil kunne vedtages i den foreslåede form. Det bemærkes hertil, at det rumænske formandskab på baggrund af de hidtidige holdningstilkendegivelser har lagt op til at skrinlægge forslaget om et bidrag baseret et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag.

10. Generel dansk holdning

Det har fra dansk side hidtil været lagt til grund, at EU's indtægtssystem skal være efficient, transparent og frem for alt fair. Indtægtssystemet skal være karakteriseret ved, at medlemsstaternes finansieringsbyrde er proportional og passende. Fra dansk side har det hidtil været lagt til grund, at man ikke vil kunne acceptere en uforholdsmæssig stor stigning i det danske EU-bidrag i den kommende MFF.

Fra dansk side det hidtil været lagt til grund, at det endvidere findes afgørende at fastholde medlemslandenes eneret til skatteopkrævning. Nye indtægtskilder må således ikke få karakter af en EU-skat.

Det har hidtil været lagt til grund, at man fra dansk side under disse forudsætninger gerne vil drøfte reformer af indtægtssystemet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sag om den samlede MFF, herunder såvel udgiftssiden som indtægtssiden, blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. maj 2018, den 20. juni 2018, den 14. september 2018, den 12. oktober 2018, den 2. november 2018, den 7. december 2018, den 3. januar 2019 (skriftlig), den 8. februar 2019, den 15. marts 2019 og, den 3. april 2019, den 15. maj 2019 (skriftlig) og den 6. juni 2019 (skriftlig).

Dagsordenspunkt 5: Styrkelse af ØMU: Opfølgning på eurotopmøde i juni

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

På det udvidede eurotopmøde (alle EU-lande på nær UK) 21. juni 2019 blev der vedtaget konklusioner om ØMU's styrkelse på basis af aftalerne mellem finansministrene i den udvidede eurogruppe 13.-14. juni 2019. Sagen er ikke på dagsordenen for det aktuelle ECOFIN, men arbejdet med ØMU's styrkelse ventes at fortsætte i efteråret 2019 i forlængelse af topmødets konklusioner (forventeligt primært i regi af den udvidede eurogruppe og evt. også ECOFIN).

Aftalerne fra udvidet eurogruppe vedrører 1) en rammeaftale for et nyt instrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC), dvs. en slags eurozonebudget 2) fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen og 3) reform af eurolandenes fælles lånefond (ESM). Med aftalerne er der opnået et nyt skridt fremad, særligt i forhold til ESM, hvor det centrale nye element er etableringen af en fælles offentlig bagstopper for bankunionens afviklingsfond.

Fra dansk side har man indtil videre støttet arbejdet med at styrke ØMU'en, herunder bl.a. gennem en styrkelse af bankunionen, som afkobler banker og statsfinanser (og især sikrer at regningen for bankkriser betales af den finansielle sektor og ikke skatteborgerne) og sikrer ligebehandling af deltagende lande uden for euroen, samt reformen af ESM, der skal gøre ESM bedre i stand til at håndtere finansielle kriser i euroområdet og dermed bidrage til øget finansiell stabilitet i euroområdet og EU som helhed. Fra dansk side har man indtil videre ikke umiddelbart set et budgetinstrument for euroområdet som en prioritet i forhold til at styrke ØMU'en, mens sund national økonomisk politik og reformer på nationalt niveau samt bankunionen er centrale prioriteter. Man finder det i alle tilfælde nødvendigt, at deltagelse og finansiering af budgetinstrumentet ikke bliver obligatorisk for ikke-eurolande. Forslaget må derfor indrettes på en måde, så lande, der står uden for euroen, alene bidrager til at garantere og finansiere instrumentet, såfremt de frivilligt vælger at deltage heri. Herudover har man støttet, at instrumentet udformes, så det bedst muligt sikrer incitamentet til sunde nationale politikker og bidrager til fremskridt med struktur-reformer og produktive investeringer.

Resultaterne fra udvidet eurogruppe og eurotopmødet vurderes overordnet at ligge på linje med hidtidige danske prioriteter, som nu skal sikres udmøntet i det videre arbejde.

2. Baggrund

Sagen handler om resultatet af det udvidede eurotopmøde (alle EU-lande på nær UK) 21. juni 2019 om ØMU's styrkelse. Sagen er ikke på dagsordenen for det aktuelle ECOFIN, men arbejdet med ØMU's styrkelse ventes at fortsætte i efteråret 2019 på basis af topmødets konklusioner (forventeligt primært i regi af den udvidede eurogruppe og evt. også ECOFIN).

EU's stats- og regeringschefer og finansministre har i de senere år løbende haft drøftelser (primært i regi af eurotopmøder og den udvidede eurogruppe) vedr. yderligere styrkelser af ØMU'en. Aktuelt vedrører drøftelserne særligt en form for eurozonebudget samt styrkelser af bankunionen og af eurolandenes lånemekanisme, ESM.

På det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 gav stats- og regeringscheferne finansministrene i opdrag at arbejde videre med indretning, implementering og timing af et *nyt budgetinstrument (en form for eurozonebudget) til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet*, inden for rammerne af EU's budget og flerårige finansielle ramme, hvor ERM II-lande har mulighed for at deltage i instrumentet på frivillig basis. Der blev lagt op til, at der skulle indgås en aftale om budgetinstrumentets hovedelementer i juni 2019.

Stats- og regeringscheferne godkendte ligeledes en rapport og de nye konkrete beslutninger, som blev aftalt i udvidet eurogruppe 3.-4. december 2018 om *styrkelse af bankunionen*, herunder vedr. en fælles offentlig bagstopper for bankunionens sektorfinansierede afviklingsfond, SRF, og det videre arbejde frem mod juni 2019 med en køreplan mod politiske drøftelser om en fælles indskydergaranti (EDIS) og tiltag til at reducere risiko i banker, samt en *reform af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM*, der skulle udmøntes i en ændring af ESM-traktaten i juni 2019.

Finansministrene har i foråret 2019 som opfølgning på det udvidede eurotopmøde i december 2018 arbejdet videre med styrkelse af ØMU'en.

3. Formål og indhold

På det udvidede eurotopmøde 21. juni 2019 vedtog stats- og regeringscheferne en erklæring, der noterer fremskridt opnået i den udvidede eurogruppe 13.-14. juni 2019 vedr. hhv. 1) et nyt instrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC), dvs. en slags eurozonebudget 2) fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen og 3) reform af eurolandenes fælles lånefond (ESM).

Arbejdet med ØMU'ens styrkelse vil fortsætte i efteråret 2019 (forventeligt primært i regi af den udvidede eurogruppe).

Eurozonebudget (BICC)

Udvidet eurogruppe blev den 13.-14. juni enige om en rammeaftale for et nyt instrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC), dvs. en slags eurozonebudget. Rammeaftalen indebærer bl.a. flg.:

- Instrumentet dækker eurolandene. ERM2-lande kan frivilligt vælge at deltage i instrumentet. Eurogruppen skal sikre, at der tages hensyn til deltagende ERM2-lande i beslutningstagningen. Der skal defineres passende specifikke ordninger for de lande, der ikke deltager i BICC, når finansieringen af BICC skal besluttes.
- Instrumentet skal som udgangspunkt give støtte til ”pakker” med strukturelle reformer og offentlige investeringer, der øger konvergens og konkurrenceevne i euroområdet.
- De deltagende landene medfinansierer selv en del af omkostningerne og skal leve op til generelle regler for EU-budgettet (fx ift. finanspolitik og økonomiske ubalancer).
- De overordnede strategiske beslutninger, om hvilke reformer og investeringer der skal prioriteres ift. at fremme konvergens og konkurrenceevne i euroområdet, træffes af eurolandene på eurotopmøder og eurogruppemøder og

kobles til det europæiske semester, herunder i en styrket anbefaling til euroområdet som helhed.

- Instrumentet skal være en del af EU-budgettet. Størrelsen på BICC skal fastlægges ifm. MFF-forhandlingerne. Der udestår et spørgsmål om finansiering, herunder om midlerne alene skal komme fra EU-budgettet eller om de eventuelt skal suppleres af finansiering via en mellemstatslig aftale (IGA), og om en IGA evt. skal indeholde governanceaftaler.
- BICC skal vedtages på basis af en tilpasset version af det relevante Kommissionsforslag (formentlig forslaget om det europæiske reformstøtteprogram - ERSP). Aftalen om BICC vil ikke foregribe beslutninger om vejen frem for den konvergensfacilitet for lande på vej ind i euroen og det instrument til teknisk støtte til reformer, som Kommissionen tidligere har foreslået som en del af ERSP⁹.

Eurogruppen vil forsætte arbejdet vedr. finansiering af BICC og rapportere tilbage til stats- og regeringscheferne.

For en beskrivelse af den samlede BICC-rammeaftale henvises til bilag 1.

Styrkelse af bankunionen

EU-landene arbejder aktuelt på at styrke bankunionen¹⁰, herunder gennem yderligere tiltag til at styrke bankers robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser ("risikoreduktionstiltag" – Risk Reduction) samt tiltag til i fællesskab at værne sig mod konsekvenser af finansielle kriser ("risikodelingstiltag" – Risk Sharing), særligt etablering af en fælles indskydergaranti (EDIS – European Deposit Insurance Scheme). EDIS vil omfatte bankunionens deltagerlande, mens risikoreduktionstiltag som udgangspunkt vil gælde for alle EU-lande. Aktuelt deltager kun eurolande i bankunionen, mens ikke-eurolande kan vælge at deltage.¹¹

En højniveauarbejdsgruppe (HLWG – High Level Working Group) har i 1. halvår 2019 arbejdet på forslag til styrkelse af bankunionen, herunder hvorledes der kan opnås fremskridt mod etableringen af EDIS sammen med risikoreduktionstiltag. HLWG har i juni 2019 rapporteret til udvidet eurogruppe. Formanden for HLWG konkluderer i sin rapport, at drøftelserne i HLWG har skabt en øget fælles forståelse af, hvordan bankunionen i sin endelige udformning kan se ud. Der er vigtige udeståender, men bred enighed om overordnede principper for at styrke bankunionen. Det konkluderes, at en pakke af tiltag er nødvendig for at komme videre. Rapporten lægger op til, at det videre arbejde inden for de næste 6-9 måneder skal fokusere på flg. emner: EDIS, tilsyn, afvikling og insolvens, regulering af bankers statseksponeering samt finansiell integration. For en uddybning heraf henvises til bilag 2.

⁹ KOM 2018 (391). Se ligeledes samlenotat om ERSP oversendt forud for ECOFIN 17. maj 2019 samt grund- og nærhedsnotat blev sendt til Folketingets Europaudvalg 29. juli 2018.

¹⁰ Bankunionen består aktuelt af et fælles tilsyn (SSM – Single Supervisory Mechanism) og fælles afvikling (SRM – Single Resolution Mechanism), som allerede er etableret.

¹¹ Bulgarien ventes i 2019-20 at blive første ikke-euroland i bankunionen. Kroatien ventes at følge hurtigt efter. I Sverige pågår aktuelt et afklaringsarbejde mhp. stillingtagen til deltagelse i bankunionen.

På udvidet eurogruppe 13.-14. juni blev der gjort status på drøftelserne om at styrke bankunionen. HLWG-rapporten blev taget til efterretning og der var enighed om, HLWG skal fortsætte sit arbejde i 2. halvår 2019 på basis af det hidtidige arbejde og rapportere tilbage til udvidet eurogruppe i december 2019. Dette arbejde inkluderer også en køreplan for at kunne indlede politiske drøftelser om EDIS.

Der var også i udvidet eurogruppe enighed om i 2. halvår 2019 at arbejde videre med at styrke bankunionens rammer for at yde likviditet til afvikling af nødlidende banker, herunder videre drøftelser om et evt. styrket eller nyt likviditetsinstrument som supplement til bankunionens fælles sektorfinansierede afviklingsfond, SRF.

Reform af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM

Udvidet eurogruppe har i 1. halvår 2019 forhandlet om en ændring af traktaten om eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM, som gennemfører en reform af ESM, som blev aftalt ifm. eurotopmødet i december. Kun eurolandene er omfattet af og finansierer ESM. Udvidet eurogruppe nåede 13. juni til enighed om en ændring af ESM-traktaten, som skal endeligt færdiggøres i 2. halvår 2019, og derefter ratificeres af eurolandene hver især. Ændringerne af ESM-traktaten udmønter beslutningerne fra december 2018. ESM-aftalen er et vigtigt resultat i arbejdet med at styrke ØMU'en.

Et centralt nyt element i reformen af ESM er etableringen af en fælles offentlig bagstopper i ESM-traktaten. Bagstopperen skal som en sidste udvej kunne yde midlertidige offentlige lån til bankunionens afviklingsfond, SRF. Reformen etablerer bl.a. en nødprocedure for beslutninger under bagstopperen i særligt hastende tilfælde, hvor den finansielle stabilitet er truet. Normalt skal beslutninger om udbetalinger fra ESM-bagstopperen (ligesom assistance fra ESM i øvrigt) træffes med enstemmighed blandt eurolandene. Under nødproceduren skal beslutninger om udbetalinger dog træffes med kvalificeret flertal i ESM (85 pct. af stemmerne). Nødproceduren kan som udgangspunkt kun bruges to gange før reglen skal evalueres.

Det er sikret, at ikke-eurolande, som vælger at deltage i bankunionen, kan deltage i bagstopperen på ligeværdige vilkår med eurolande. Ligebehandling fsva. beslutninger sikres via en bagstopperkomité med deltagelse af ESM og deltagende ikke-eurolande. Ligebehandling fsva. finansiering sikres via parallelle kreditlinjer fra hvert deltagende ikke-euroland. Bagstopperen skal senest være virksom i 2024. I 2020 skal tages stilling til, om bagstopperen skal introduceres tidligere. En sådan beslutning vil afhænge af, om der vurderes at være sikret tilstrækkeligt fremskridt med risikoreduktionstiltag.

Reformen af ESM indebærer derudover en reform med styrkelse af ESM's forebyggende instrumenter, dvs. kreditlinjer som et euroland i (relativt begrænsede) økonomiske problemer kan få stillet til rådighed på visse betingelser, og som landet kan trække på, hvis behov.

Derudover ændres rammerne i ESM for vurdering af gældsholdbarhed ifm. ESM-beslutninger om finansiel assistance mhp. større forudsigtelig og gennemsigthed i

processer og vurderinger, samtidig med at der bevares fleksibilitet i vurderingerne af gældsholdbarhed. Det er en forudsætning for finansiel assistance fra ESM, at et eurolands gæld er holdbar, og at det således er muligt for eurolandet at tilbagebetale ESM-lånet.

Erklæringen på udvidet eurotopmøde 21. juni 2019

På det udvidede eurotopmøde 21. juni 2019 blev vedtaget en erklæring, der bifalder fremskridt i ØMU-drøftelserne i udvidet eurogruppe med henvisning til eurogruppeformandens rapport af 15. juni. Eurogruppen i udvidet format inviteres til at fortsætte arbejdet med alle elementer.

Stats- og regeringscheferne noterer sig finansministrenes brede aftale om hhv.

- Revision af ESM-traktaten. Eurogruppen forventes at fortsætte arbejdet mhp. en samlet aftale i december 2019.
- Et budgetinstrument for konvergens og konkurrenceevne (BICC). Eurogruppen og Kommissionen anmodes om at arbejde videre og rapportere tilbage om passende løsninger fsva. finansiering. Dette arbejde bør prioriteres højt mhp. at kunne fastlægge størrelsen på BICC i kontekst af MFF'en.

Stats- og regeringscheferne ser også frem til det fortsatte arbejde ift. at styrke bankunionen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der vurderes at være generel enighed om at arbejde videre med styrkelsen af ØMU'en på basis af retningslinjerne i eurotopmødeerklæringen og aftalerne i udvidet eurogruppe. Der er dog forskellige meninger om vigtigheden af og indretningen af de enkelte elementer, herunder bl.a. omfang af og konkret model for finansiering af eurozonebudgettet.

10. Generel dansk holdning

Fra dansk side har man indtil videre støttet arbejdet med at styrke ØMU'en, herunder bl.a. gennem en styrkelse af bankunionen, som afkobler banker og statsfinanser (og især sikrer at regningen for bankkriser betales af den finansielle sektor og ikke skatteborgerne) samt reformen af ESM, der skal gøre ESM bedre i stand til at håndtere finansielle kriser i euroområdet og dermed bidrage til øget finansiell stabilitet i euroområdet og EU som helhed.

Fra dansk side har man indtil videre ikke umiddelbart set et budgetinstrument for euroområdet som en prioritet i forhold til at styrke ØMU'en, mens sund national økonomisk politik og reformer samt bankunionen er centrale prioriteter.

Man finder det i alle tilfælde nødvendigt, at deltagelse og finansiering af budgetinstrumentet ikke bliver obligatorisk for ikke-eurolande. Forslaget må derfor indrettes på en måde, så lande, der står uden for euroen, alene bidrager til at garantere og finansiere instrumentet, såfremt de frivilligt vælger at deltage heri. Herudover har man støttet, at instrumentet udformes, så det bedst muligt sikrer incitament til sunde nationale politikker og bidrager til fremskridt med strukturreformer og produktive investeringer.

Danmark har løbende støttet arbejdet med at styrke bankunionen. Fokus har været at støtte til at forbedre europæiske bankers robusthed gennem bedre regulering af banker m.v., såkaldte risikoreduktionstiltag. Derudover har en vigtig dansk prioritet været, at ikke-eurolande kan deltage i bankunionen på ligeværdige vilkår med eurolande. Det gælder også konkret bagstopperen for SRF, herunder fsva. finansiering og beslutninger om aktivering af bagstopperen.

Resultaterne fra udvidet eurogruppe og eurotopmødet vurderes overordnet at ligge på linje med hidtidige danske prioriteter, som nu skal sikres udmøntet i det videre arbejde.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev 30. november 2018 i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN-mødet 4. december 2018 orienteret mundtligt om status for ØMU-drøftelserne i regi af den udvidede eurogruppe og forberedelserne af eurotopmødet forud for mødet i udvidet eurogruppe 3.-4. december 2018.

Folketingets Europaudvalg blev skriftligt orienteret om ØMU'ens videreudvikling 5. juli 2018 forud for ECOFIN 13. juli 2018, hvor opfølgningen på Det Europæiske Råd og eurotopmødet 28.-29. juni 2018 var på dagsordenen. Der henvises endvidere til samlenotat oversendt 28. juni 2018.

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om ØMU'ens videreudvikling 18. januar 2019 forud for ECOFIN 22. januar 2018, hvor opfølgningen på Det Europæiske Råd og eurotopmødet 13.-14. december 2018 var på dagsordenen. Der henvises endvidere til samlenotat oversendt 10. januar 2018.

Folketingets Europaudvalg blev skriftligt orienteret om ØMU-sagen vedr. budgetinstrumentet til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC) forud for ECOFIN 14. juni 2019. Der henvises til samlenotat og skriftlig forelæggelse oversendt hhv. 29. maj og 11. juni 2019.

Bilag 1 – Aftalen fra eurogruppen om BICC's overordnede elementer

Generelle principper

- BICC skal som udgangspunkt give støtte til ”pakker” med strukturreformer og offentlige investeringer. Tiltagene skal øge konvergens og konkurrenceevne i euroområdet.
- De overordnede strategiske beslutninger træffes af eurolandene på eurotopmøder og eurogruppemøder og kobles til det europæiske semester.
- Instrumentet dækker eurolandene. ERM2-lande kan frivilligt vælge at deltage i instrumentet. Eurogruppen skal sikre, at der tages hensyn til deltagende ERM2-lande i beslutningstagningen. Der skal defineres passende specifikke ordninger for de lande, der ikke deltager i BICC, når finansieringen af BICC skal besluttes.

Centrale aspekter

- Eurotopmødet og eurogruppen træffer årligt strategiske beslutninger om, hvilke reformer og investeringer der skal prioriteres ift. at fremme konvergens og konkurrenceevne i euroområdet. Prioriteterne bliver afspejlet i en styrket euroområdeanbefaling.
- Deltagende lande kan indsende velunderbyggede ansøgninger om støtte til investeringer og reformer rettet mod de udstukne strategiske prioriteter, jf. ovenfor. Ansøgningen skal indeholde begrundede skøn for omkostningerne og en tidsplan for gennemførelse med relevante milepæle og målsætninger.
- Der skal fastsættes et minimum for, hvor stor en andel af omkostningerne, der skal finansieres nationalt. Den nationale finansieringsandel kan varieres baseret på en forudsigelig og transparent procedure, som på forhånd er aftalt i fællesskab, og som involverer eurolandene.
- Støtten gives som overførsler, dvs. direkte finansiel støtte uden tilbagebetaling. Støttens omfang vil afhænge af omkostningsskønnene.
- Fordelingen af støtte mellem landene skal bestemmes pba. en transparent metode baseret på parametre, der afspejler målsætningen om konvergens og konkurrenceevne samt den juridiske basis om samhørighed. Den støtte, som hvert land kan få adgang til, bør hænge sammen med landets eget bidrag og ligge inden for acceptabel afstand af dette. Der skal arbejdes videre med dette.
- Adgangen til finansiering vil afhænge af implementeringen af reformer og investeringer samt efterlevelse af betingelser indbygget i EU's budgetregler. Disse betingelser omfatter bl.a. Stabilitets- og Vækstpagten og makroudbalanceproceduren (MIP). Med Kommissionens nye MFF-forslag vil der også komme en kobling til retsstatsprincipper. Finansieringen udbetales i rater i takt med implementeringen af de aftalte tiltag.
- Kommissionen vurderer landenes støtteansøgninger pba. gennemsigtige kriterier. Landene skal løbende rapportere om implementeringen.
- Eurogruppens forberedende komitéer involveres i vurderingerne og den løbende overvågning. Eurogruppen kan evt. også drøfte vurderinger og fremskridt.
- I tilfælde af utilfredsstillende implementering kan udbetalinger blive stoppet.

Finansiering og governance

- Instrumentet skal være en del af EU-budgettet. Størrelsen bestemmes ifm. MFF'en. Kommissionen har ansvaret for den budgetmæssige implementering, mens Europa-Parlamentet skal stå for dechargen, på baggrund af Rådets anbefaling. Den Europæiske Revisionsret kan undersøge gennemførelsen af budgettet.
- BICC vedtages på basis af en tilpasset version af det relevante Kommissionsforslag (formentlig forslaget om det europæiske reformstøtteprogram - ERSP).
- Eurogruppen vurderer, at governance-aftalerne for eurolandene bør fastlægges i en separat retsakt. Det er eurogruppens fælles forståelse, at aftalen om BICC ikke vil foregribe beslutninger om vejen frem for den konvergensfacilitet for lande på vej ind i euroen og det instrument til teknisk støtte til reformer, som Kommissionen tidligere har foreslået som en del af ERSP.

Bilag 2 – Rapport fra højniveauarbejdsgruppe vedr. styrkelse af bankunionen

Rapporten fra højniveauarbejdsgruppen til udvidet eurogruppe 13.-14. juni 2019 lægger op til, at det videre arbejde inden for de næste 6-9 måneder skal fokusere på flg.:

- **Fælles indskydergaranti (EDIS):** Arbejde på forskellige mulige modeller for EDIS, der sikrer en effektiv og ens beskyttelse af indskydere i bankunionen.
- **Tilsyn, afvikling og insolvens:** Arbejde på at sikre konsistente overordnede rammer for tilsyn og afvikling af banker, herunder national insolvenslovgivning for banker. Fsva. tilsyn handler det bl.a. om, hvilke banker der skal være omfattet af direkte tilsyn af ECB/SSM og hvilke banker der i udgangspunktet skal være underlagt tilsyn af nationale myndigheder i deltagerlandene.
- **Regulering af bankers statseksponeringer (RTSE – Regulatory Treatment of Sovereign Exposures):** Videre analytisk arbejde og konsekvensanalyse for forskellige optioner for at adressere link mellem banker og stater (Bank Sovereign Nexus) samt påvirkning af finansiel stabilitet i EU og i de enkelte lande. Det kan indebære en ændring af særbehandlingen i reguleringen af bankers statseksponeringer, der som hovedregel anses for risikofri og hvorfor der derfor ikke stilles krav om kapital til bankerne til at modstå tab på disse.
- **Finansiell integration:** Vurdering af status for integration af den europæiske banksektor, barrierer for yderligere integration og brug af eksisterende værktøjer og nationale valgmuligheder i reguleringen.

Dagsordenspunkt 6: Rammeværk for europæiske udbydere af crowdfunding

KOM(2018)113 og KOM(2018)99

1. Resume

Kommissionen fremsatte 8. marts 2018 en samlet pakke af initiativer for at uddybe kapitalmarkedsunionen for alle EU-lande (Capital Markets Union – CMU). Pakken indeholder bl.a. et forslag til en forordning for europæiske udbydere af crowdfundingtjenester. Crowdfunding kendetegnes generelt ved, at mange investorer finansierer et projekt gennem små investeringer eller lån.

Formålet med forslaget er at udbrede mulighederne for crowdfunding som alternativ finansieringskilde, hvilket kan skabe øget adgang til kapital for innovative virksomheder, iværksættere og små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Det foreliggende kompromis søger at realisere dette formål gennem en EU-harmoniseret obligatorisk tilladelse, der giver ret til at udbyde crowdfundingtjenester nationalt og på tværs af EU's grænser.

Sagen behandles ikke på rådsmødet, men bliver genstand for trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet på basis af enighed mellem landene på teknisk niveau.

Fra dansk side deles generelt Kommissionens holdning om, at crowdfunding kan udgøre en værdifuld alternativ finansieringskilde for særligt SMV'er. Fra dansk side kan man støtte et kompromis på linje med det foreliggende, idet det kan være fordelagtigt med fælles regler på EU-niveau.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte 8. marts forslag 2018/113 til en forordning som indeholder et regelsæt for europæiske udbydere af crowdfundingtjenester målrettet erhvervslivet, samt forslag 2018/99, som indeholder visse afledte ændringer i direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), der bl.a. regulerer en række aktører på de finansielle markeder. Kommissionen angiver som baggrund for forslaget, at det efter den finansielle krise i 2008 fortsat er vanskeligt for innovative virksomheder, iværksættere samt små og mellemstore virksomheder at få adgang til kapital.

Crowdfunding kendetegnes generelt ved, at flere investorer finansierer et projekt i fællesskab gennem egenkapitalinvesteringer (således at investor erhverver en form for ejerskab, der kan give adgang til udbytte mv.), lån eller tilskud. Crowdfunding foregår typisk gennem platforme, ofte opererende via internettet, der som neutralt mellemlid kan bidrage til at forene investorer og virksomhedsprojekter med behov for finansiering.

Der er generelt en stor variation i typen af projekter, der udbydes via en crowdfundingplatform, da det er op til platformen selv at definere retningslinjer for, hvilke projekter, der gives adgang til via platformen. I praksis har crowdfundingplatforme primært været anvendt af unoterede selskaber, der søger hjælp i start-up fasen, velgørenhedsprojekter med en social målsætning og privatpersoner, der fx søger finansiering til et privat projekt. Kommissionen vurderer, at crowdfunding kan blive et

vigtigt alternativ til traditionelle banklån og bidrage til det overordnede mål med CMU om at fremme den finansielle integration samt private investeringer generelt, mhp. at skabe jobs og økonomisk vækst.

Kommissionen vurderede i en meddelelse fra 2014 og senere i et arbejdsdokument fra 2016, at der på daværende tidspunkt ikke var behov for konkret EU-regulering af crowdfunding. Sidenhen har høringer og forskellige studier dog påvist hindringer for den grænseoverskridende aktivitet for crowdfunding, der efter Kommissions opfattelse nødvendiggør ny regulering. Hindringerne består særligt i EU-landenes forskellige tilgange til regulering af crowdfunding, der bevirker, at crowdfunding-platformene må justere deres forretningsmodeller til hvert enkelt EU-land, hvilket dermed i praksis hæmmer muligheden for grænseoverskridende crowdfundingaktiviteter i EU. Nogle EU-lande har specifik national regulering, mens andre EU-lande håndterer crowdfunding under den eksisterende EU-regulering på det finansielle område (der ikke er målrettet crowdfunding specifikt), herunder bl.a. betalingstjenestedirektivet (PSD2), MiFID II og direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet).

Forslaget er udstedt med hjemmel i artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Kommissionens forslag skal behandles og vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-beslutningsprocedure (jf. TEUF artikel 294), hvor Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Kommissionen ønsker med forslaget at etablere en europæisk tilladelse for investerings- og lånebaseret crowdfunding, som skal muliggøre grænseoverskridende aktivitet samt bidrage til bedre udvikling af crowdfunding i det indre marked. Dette skal samtidig skabe mere konkurrence mellem udbydere af crowdfundingplatforme, og det vil tillade EU-lande med mindre markeder at udvikle sig og øge mulighederne for alternativ finansiering.

Tilladelse vedr. crowdfunding

Forslaget regulerer udbydere af crowdfundingplatforme, som ønsker at tilbyde crowdfundingtjenester. Kommissionens forslag gav mulighed for, at en udbyder af en crowdfundingplatform enten kunne opnå en EU-tilladelse, der omfatter virksomhedsudøvelse i hele EU, eller en national tilladelse, der alene kunne anvendes i et givent EU-land. Kommissionens forslag erstattede derfor ikke national regulering af crowdfunding, men gav mulighed for, at virksomheder kunne søge om en EU-tilladelse for at udbyde crowdfundingplatforme på tværs af EU's grænser. Det var ikke muligt at opnå både en EU-tilladelse og en national tilladelse som udbyder af en crowdfundingplatform.

Med det foreliggende kompromis er der dog ikke længere tale om en mulighed, men derimod en pligt til at ansøge om en tilladelse under forordningen for udbydere af crowdfundingplatforme, med undtagelser for visse typer crowdfunding, *jf. nedenfor*.

Således er der i kompromisforslaget tale om totalharmonisering, hvad angår tilladelsen. De omfattede udbydere af crowdfunding-tjenester vil skulle opnå tilladelsen hertil, både for at udbyde tjenesterne nationalt og i andre EU-lande.

Såfremt udbyderen af crowdfundingplatformen på noget tidspunkt kommer i besiddelse af kundernes midler, eksempelvis i forbindelse med udstedelse og afvikling af lån eller handel med værdipapirer på platformen, skal denne, ud over tilladelsen som udbyder af crowdfundingplatform efter forordningen, også have tilladelse som betalingsinstitut (på lige fod med fx en bank). Tilladelse som betalingsinstitut gives af nationale tilsynsmyndigheder. I praksis ventes størstedelen af udbydere af crowdfundingplatforme at skulle søge tilladelse som betalingsinstitut under gældende regler sammen med en tilladelse som udbyder af en crowdfundingplatform.

Udbyderen af platformen må endvidere i udgangspunktet ikke matche købs- og salgsinteresser mellem projektere og investorer, da dette vil kræve en tilladelse i henhold til anden EU-lovgivning. Tilladelse efter forordningen giver således en crowdfundingplatform ret til at fungere som en ”opslagstavle”, hvor projektere og potentielle investorer kan mødes.

For at undgå overlap mellem den nye forordning for crowdfunding og MiFID II foreslås at undtage udbydere af crowdfundingplatforme fra MiFID II.

Anvendelsesområde

Forordningen (både Kommissionens forslag og kompromisforslaget) fastsætter generelle rammer for visse typer crowdfundingplatforme, organiseringen heraf, tilladelseskrav og det løbende tilsyn. Aktører, som omfattes af forordningen, er

i) projektejer, hvilket typisk vil være en virksomhed, der ønsker finansiering til et projekt og bl.a. skal udarbejde et dokument med central investorinformation. Der kan fx være tale om finansiering af et nyt produkt, som en virksomhed ønsker at lancere, eller en ny virksomhed (start-up), der ønsker finansiering til at etablere sig,

ii) investorer, som finansierer projektet samt

iii) udbyderen af crowdfundingplatformen, der fungerer som neutral mellemmand mellem projektere og investor. Med neutral menes, at udbyderen af crowdfundingplatformen ikke må have nogen finansiell deltagelse i de udbudte projekter og ikke må forskelsbehandle de forskellige projekter.

Forordningen finder ikke anvendelse på crowdfunding, hvor det er forbrugere, der ønsker finansiering, da dette reguleres særskilt under forbrugerkreditdirektivet (direktiv 2004/48/EU), samt udbydere af crowdfunding med en midlertidig tilladelse efter national lovgivning. Forordningen finder endvidere ikke anvendelse på donations- og rewardbaseret crowdfunding, da disse aktiviteter ikke er omfattet af den finansielle lovgivning. Investeringsbaseret crowdfunding kan efter forordningen alene omfatte omsættelige værdipapirer, der er omfattet af MiFID II, samt såfremt det enkelte EU-land ønsker det, anpartsselskab.

Kompromisforslaget gør det derudover muligt for juridiske personer med en tilladelse som investeringselskab at operere under crowdfundingforordningen – dog skal der stadig søges om tilladelse via en forsimplet procedure. Med kompromisforslaget udfases de gældende nationale ordninger for tilladelse til at udbyde crowdfundingtjenester, over en periode på op til fire år

Tærskelværdier

Kommissionens forslag finder alene anvendelse på projekter, der ikke overstiger 1 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder. Projekter, hvis størrelse overstiger dette beløb, reguleres af anden central finansiell regulering, herunder prospektforordningen (2017/1129 EU), som regulerer offentligt udbud af værdipapirer. Et prospekt er et juridisk dokument, som virksomheder skal udarbejde når de vil udbyde værdipapirer offentligt, eller når de søger at få disse optaget på en børs.

Kompromisforslaget hæver denne tærskel, så projekter ikke må overstige en værdi af 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder. Tærskelen på 8 mio. euro er sat af hensyn til prospektforordningen, hvor det er muligt for EU-lande at hæve tærskelen for prospektpligt fra som udgangspunkt 1 mio. euro til 8 mio. euro – sidstnævnte tærskel anvendes i Danmark. Kompromisforslaget giver samtidig mulighed for, at EU-lande, som har en lavere tærskel for prospektpligt end 8 mio. euro, kan forbyde markedsføring i deres jurisdiktion af crowdfundingprojekter, hvis værdien af et projekt overstiger 5 mio. euro.

Crowdfundingplatforme pålægges samtidig ansvar for at sikre, at borgere bosat i EU-lande med en lavere tærskel for prospektpligt end det EU-land, hvor et projekt har sin oprindelse, samlet set ikke kan investere mere end grænserne for prospektpligt i deres respektive lande, såfremt de respektive lande vælger at anvende muligheden for en sådan grænse. Det betyder i praksis, at såfremt et projekt i Danmark på 8 mio. euro oprettes, vil borgere fra et andet EU-land med en lavere prospektgrænse på fx 3 mio. euro tilsammen ikke kunne investere mere end 3 mio. euro, hvis dette land har valgt at anvende muligheden for en sådan begrænsning. Samtidig tilføjer kompromisforslaget en ændring af prospektforordningen, så crowdfundingprojekter undtages fra anvendelsesområdet i prospektforordningen.

Organisatoriske og operationelle krav til udbydere af crowdfundingplatforme

Forslaget stiller krav til forsvarlig forvaltning af crowdfundingplatforme. Udbydere af platforme skal efterleve organisatoriske krav og ledes af personer med tilstrækkelig professionel erfaring, som ikke er pålagt sanktioner efter hvidvaskreglerne. Udbydere af platforme skal ligeledes foretage alle relevante foranstaltninger for at forhindre interessekonflikter, som negativt kan påvirke kundernes interesser. Transaktioner forbundet med crowdfunding skal foretages gennem enheder, der har tilladelse til at udbyde betalingstjenester, som således er omfattet af hvidvaskreglerne, uanset om transaktionen er foretaget af platformen selv eller en tredjepart.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag, men indfører et prudentielt krav, hvormed crowdfundingplatforme forpligtes til at have sikkerhed

for 3 måneders operationelle omkostninger enten gennem egne midler eller forsikringspolice eller kombination af disse. Kompromisforslaget har i tillæg fastsat et gulv for crowdfundingplatformes egenkapital på 25.000 euro.

Kompromisforslaget tilføjer herudover, at crowdfundingplatforme, som faciliterer lånebaseret crowdfunding, skal have passende foranstaltninger og kontroller på plads til at monitorere risici ved långivning. Kompromisforslaget skærper ligeledes forpligtelserne ift. interessekonflikter, hvor crowdfundingplatforme skal sikre, at alle investorer uanset tilknytning til crowdfundingplatformen behandles ens, og der ikke gives adgang til fortrolig information. Crowdfundingplatformen skal ligeledes offentliggøre på sin hjemmeside, hvis en investor med tilknytning til crowdfundingplatformen, foretager en investering i et projektudbud på platformen.

ESMA's tilladelses- og tilsynsbeføjelser samt kompetencer

Kommissionens forslag indebar, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) får kompetence til at give EU-tilladelsen samt føre tilsyn med virksomheder, der opnår denne. Det ville fortsat være de nationale tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med de virksomheder, der har en national tilladelse.

Kommissionens forslag oplister hertil en række betingelser og krav til indholdet af en ansøgning, som alle skal opfyldes, førend EU-tilladelse kan opnås fra ESMA. Forordningen fastsætter også procedurer for at imødekomme og afslå ansøgninger om tilladelser samt trække tilladelser tilbage. ESMA vil føre et offentligt tilgængeligt register over alle udbydere af crowdfundingplatforme med en EU-tilladelse.

Kommissionens forslag vil tildele ESMA tilladelses- og tilsynskompetencen for EU-tilladelsen. Dette begrundes i muligheden for en mere effektiv og centraliseret tilladelsesproces og tilsynsregime, som kan skabe fordele for markedsdeltagerne i form af mere gennemsigtighed og investorbeskyttelse. For at sikre dette foreslås det at give ESMA vide beføjelser til at udbede sig information fra en række forskellige aktører i forbindelse med crowdfunding. Herudover kan ESMA foretage undersøgelser og inspektioner hos virksomhederne i de respektive EU-lande, også uden deltagelse fra de nationale myndigheder. ESMA's sanktionsbeføjelser vil bestå af bøder, administrative sanktioner og tvangsbøder, som overføres til EU-budgettet.

Kompromisforslaget ændrer væsentligt på denne del af forslaget, idet de nationale kompetente myndigheder tildeles tilladelses- og tilsynskompetencen for tilladelsen, der gælder både nationalt og i EU, i stedet for ESMA. ESMA skal stadig føre et offentligt tilgængeligt register over alle udbydere af crowdfundingplatforme med en tilladelse. Kompromisforslaget fastlægger hertil en notifikationsproces mellem hjemlands- og værtslandmyndigheder iht. grænseoverskridende aktiviteter.

Investorbeskyttelse

Kommissionen ønsker med forslaget at sikre, at investorer modtager al relevant information ved investering i forbindelse med crowdfunding, herunder tilstrækkelig information om den underliggende risiko forbundet med et projekt. Førend inve-

storer gives adgang til projekterne på platformen, skal udbyderen foretage en vurdering af investorerne og deres mulighed for at bære tab, ligesom investoren skal igennem en videnstest, så platformen på den basis kan fraråde investoren af foretage investeringen, hvis den ikke vurderes at matche investorens risikoprofil.

Projektejere skal udarbejde et standarddokument med central investorinformation, der skal informere potentielle investorer om de risici, som investeringer i det pågældende område indebærer. Udbyderen af platformen skal sikre, at dokumentet er komplet. Af hensyn til en strømlin og hurtig adgang til kapitalmarkedet for virksomhederne skal dokumentet ikke godkendes af en myndighed.

Med en tilladelse efter forordningen kan crowdfundingplatformen alene fungere som en slags oplagstavle, hvor virksomheder og investorer kan mødes. Platformen må derimod ikke fungere som handelsplads og derigennem matche købere og sælgere, idet en sådan aktivitet kræver tilladelse efter MiFID II, ligesom platformen ikke må markedsføre enkelte igangværende eller planlagte projekter.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag, men indfører en ny type af investor – en såkaldt sofistikeret investor, som ikke underlægges samme investorbeskyttende krav som en ikke-sofistikeret investor. En investor skal leve op til en række kriterier for at kunne blive klassificeret som sofistikeret. Investorer, som opfylder disse kriterier antages at være bekendte med risici ved at investere i crowdfundingprojekter. Kriterierne er lempeligere end det, der skal til for at blive kategoriseret som professionel kunde iht. MiFID II. Platforme vil bl.a. ikke skulle foretage en vurdering af en sofistikeret investor og dennes mulighed for at bære tab.

Det enkelte EU-land gives mulighed for at indføre en øvre grænse for, hvor meget ikke-sofistikerede investorer må investere i et enkelt projekt. Denne grænse må ikke være lavere end 1.000 euro. Kompromisforslaget indfører derudover en ret for ikke-sofistikerede investorer til at tilbagetrække deres investering inden for syv dage.

Sanktioner

Kommissionen foreslår, at EU-landene generelt skal sikre effektive, proportionale og afskrækkende sanktioner, for brud på forordningen. Rådets kompromis fastholder dette.

Afsluttende bestemmelser

Kommissionen kan udstede en række delegerede retsakter, eksempelvis vedrørende yderligere tilladelseskrav for crowdfundingplatforme og visse investorbeskyttelsesregler. Derudover skal Kommissionen, efter at have hørt ESMA, offentliggøre en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet omkring anvendelsen af forordningen senest 2 år efter ikrafttrædelse.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver om forslaget. Europa-Parlamentet har 27. marts 2019 vedtaget sin betænkning om forslaget. I Europa-Parlamentets betænk-

ning er nationale myndigheder på linje med kompromisforslaget tillagt tilsynskompetencer med crowdfundingplatform i det land hvor tilladelsen er udstedt. Endvidere er platforme, der opererer under nationale tilladelser på linje med Kommissionens forslag undtaget EU-tilladelsen. Parlamentet har i sin betænkning yderligere investorbeskyttelse og krav om håndtering af klager samt mere udførlige rammer for sanktionsmuligheder ift. Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at formålet med forordningen er at adressere fragmentering i sektoren for crowdfunding, for at sikre, at det indre marked kan fungere optimalt, samtidig med at udviklingen af kapitalmarkedsunionen og tilstrækkelig investorbeskyttelse sikres. Kommissionen finder ikke, at dette mål kan indfries af EU-landene hver især, men alene på EU-niveau. Kommissionen fremhæver, at forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå målene med forordningen.

Fra dansk side er vurderingen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet henset til formålet om at skabe harmonisering, muliggøre grænseoverskridende crowdfundingaktivitet i EU og sikre bedre adgang til kapital for SMV'er.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

I Danmark reguleres lånebaseret crowdfunding under lov om betalinger, der gennemfører betalingstjenestedirektivet (PSD2), mens investeringsbaseret crowdfunding reguleres under lov om finansiel virksomhed (FIL) og kapitalmarkedsloven, der gennemfører direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Platforme, der udbyder lånebaseret crowdfunding, skal som udgangspunkt have tilladelse til at udbyde betalingstjenester fra Finanstilsynet, mens platforme, der udbyder investeringsbaseret crowdfunding, som udgangspunkt skal have tilladelse som værdipapirhandler fra Finanstilsynet. Lånebaserede crowdfundingplatforme omfattet af Kommissionens forslag, der alene fungerer som en ”opslagstavle”, hvor långiver og låntager kan mødes, uden i øvrigt at formidle nogle betalinger, er derimod ikke omfattet af dansk ret på nuværende tidspunkt.

Forordningen vil få direkte virkning i alle EU-lande og skal ikke implementeres i dansk ret. Det er ikke muligt at fastsætte nationale særregler, ud over de muligheder herfor som er fastsat i forordningen, eller øvrige hindringer for udbydere af crowdfunding med grænseoverskridende aktivitet, som har opnået tilladelse under forordningen. Forslaget nødvendiggør en ændring i FIL og i lov om kapitalmarkeder, som følge af ændringen i MiFID II.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen forventer, at forslaget vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, da det potentielt vil blive nemmere for små og mellemstore virksomheder at rejse kapital gennem crowdfundingplatforme. Samtidig vil forslaget åbne op for en bredere base af potentielle investorer på tværs af EU.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Danske virksomheder omfattet af forordningen vil skulle have tilstrækkelig prudentiel sikkerhed enten i form af egne midler eller en forsikringspolice dækkende for 3 måneders operationelle omkostninger. Der skal dog under alle omstændigheder stilles en sikkerhed i form af egne midler på minimum 25.000 euro.

Andre konsekvenser

Kompromisforslaget forventes at have en positiv effekt på beskyttelsen af almindelige detailinvestorer. Det skal dog bemærkes, at den foreslåede model, hvor en række investorbeskyttende foranstaltninger alene gælder for investorer, som falder under kategorien 'ikke-sofistikerede', kan indebære, at en række erfarne detailinvestorer ikke omfattes af samme beskyttelse.

8. Høring

Kommissionens forslag til forordning for europæiske udbydere af crowdfunding har været i skriftlig høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger den 23. marts 2018. For høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 13. april 2018.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Overordnet forventes flertallet af EU-lande at være enige i behovet for at regulere crowdfunding på europæisk plan. Samtidig har en række EU-lande udtrykt en vis skepsis ift. Kommissionens forslag om en ny sidestillet EU-tilladelse i en forordning, idet flere EU-lande allerede har nationale regelsæt på plads, og flere har derfor fremhævet, at et direktiv havde været mere hensigtsmæssigt for at tage hensyn til nationale særegenheder. Det nuværende kompromisforslag har forsøgt at afspejle disse bekymringer ved at indføre en overgangsperiode for rent nationale ordninger på maksimalt fire år fra forordningen træder i kraft.

EU-landene har generelt også været skeptiske overfor, at ESMA skulle give EU-tilladelsen til crowdfunderplatforme, som i kompromisforslaget er afspejlet ved nu at være helt overdraget til de nationale tilsynsmyndigheder.

10. Generel dansk holdning

Fra dansk side deles generelt Kommissionens holdning om, at crowdfunding kan udgøre en værdifuld alternativ finansieringskilde, hvilket også kan være relevant for danske virksomheder. Fra dansk side menes, at crowdfunding som udgangspunkt kan håndteres inden for den eksisterende regulering, men anerkender, at det med henblik på fremme af det indre marked kan være fordelagtigt med ét fælles rammeværk. Fra dansk side kan støttes et kompromis på linje med det foreliggende.

Fra dansk side støttes, at forslaget adresserer en række relevante problemstillinger relateret til investeringsbaseret crowdfunding. Dette omfatter eksempelvis krav om videnstest af investorer og håndtering af interessekonflikter.

Fra dansk side støttes kompromisforslaget, som generelt fastholder, at tilsyn med crowdfunding er nationale tilsynsmyndigheders ansvar og kompetence. Kompromisforslaget sikrer således, at de nationale tilsyns viden om nationale markeder vedrørende crowdfunding inddrages. Fastholdelse af den nuværende kompetencefordeling vil også undgå at føre til dobbeltkrav om tilladelser og tilsyn i de tilfælde, hvor udbyderen af en crowdfundingplatform også skal have tilladelse som betalingsinstitut, som gives af nationale tilsynsmyndigheder.

Fra dansk side findes det ligeledes hensigtsmæssigt, at tilsynet med crowdfundingplatforme er placeret hos samme myndighed som tilsynet med kreditinstitutter, investeringsselskaber mv. mhp. at sikre ensartet tilsyn, uanset om dette tager form af crowdfunding eller almindelig finansiel lånevirkksomhed. Dette vil også modvirke risici for regelarbitrage. Dette er imødekommet i kompromisforslaget

Fra dansk side støttes, at forbrugere skal have mulighed for at investere i crowdfundingprojekter, men det skal ske på betryggende vis, ikke mindst fordi crowdfundinginvesteringer ofte vil være kendetegnet ved at være risikable og illikvide. Fra dansk side findes det derfor positivt, at kompromisforslaget styrker Kommissionens forslag om et dokument med central investorinformation til forbrugeren, herunder idet det indeholder en investeringsbegrænsning, så en ikke-sofistikeret investor skal forholde sig til nationalt fastsatte øvre grænser for denne type investering.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt for Folketingets Europaudvalg. Grund- og Nærhedsnotat om sagen blev sendt til Folketingets Europaudvalg 13. april 2018.